

Хрецатик

+ TV-програма

газета київської міської ради

№86(4682) | четвер | 18 червня 2015 р.

Олександр ВОВЧЕНКО: «Потрібно прислухатися до думки киян і радикально скорочувати кількість депутатів Київради!»

стор. 6

Київ допомагає воїнам АТО захищати їхні мирні права
стор. 4, 5

Діалог на рівних

стор. 2

Київ об'єднує українців

стор. 2

Особливий заклад для особливих діток

стор. 6

Сучасна Мері Поппінс

стор. 7

Волонтер або шахрай?

стор. 8

Вони захищали Київ

стор. 9

Остання дорога довжиною в 74 роки

стор. 9

НОВИНИ

Сільськогосподарські ярмарки відновлять, коли дозволятимуть погодні умови

Влада міста не має права ставити під загрозу здоров'я киян. Про це, коментуючи тимчасову відміну сільськогосподарських ярмарків, заявив директор Департаменту промисловості та розвитку підприємництва Максим Кузьменко. За його словами, головна причина призупинення проведення ярмарків – піклування про безпеку мешканців міста. «Якою б хорошою не була ідея проведення ярмарків, де торгують недорогими товарами, ми маємо в першу чергу дбати про якість продуктів. А забезпечити це при температурі +25, яка домінует останніми тижнями, практично неможливо. Тож ми призупиняємо ярмарки до того моменту, коли погодні умови дозволяють відновити їх», – повідомляє керівник департаменту. Разом із тим Максим Кузьменко застерігає киян та гостей міста від купівлі продуктів неперевіреної якості на самовільно влаштованих стихійних ярмарках.

4 820060 500335

Безпека киян – на першому місці

стор. 3

Дніпро став чистішим

стор. 8

Краплі застиглого сонця

стор. 22

МІСТО

У столичному Будинку вчителя відбулася зустріч керівництва міста з представниками районних органів самоврядування населення

У ЗАЛІ Будинку вчителя вже давно так не лунали промови, відколи розпочалися шкільні канікули. Перший заступник голови КМДА Ігор Ніконов та заступник голови КМДА Петро Пантелеєв провели тут зустріч із представниками районних органів самоорганізації населення (ОСН). Насамперед Ігор Ніконов презентував електронний бюджет та розповів про реформи міської влади. «Сьогодні готові перші 2 етапи електронного бюджету. Також я сподіваюсь, що з вересня кожний дім матиме фактичний

ідентифікатор, де можна буде побачити в електронному режимі, скільки коштів отримано та витрачено ЖЕКами на будинок. Всі тендери закупівлі теж проводитимуться в електронному режимі. Все буде чітко і прозоро»,— заявив посадовець. Також під час зустрічі учасники не оминули так звану реформу у сфері комунального господарства. За словами Петра Пантелеєва, реформа вже відбувається не на словах, а на ділі. «Вже зараз ми маємо перші результати роботи новоствореної житлово-комунальної ін-

Діалог на рівних

Міські чиновники провели зустріч із представниками районних органів самоврядування. Обговорювали як проблеми, так і здобутки. Найперше хвилювало керівників ОСНів питання незаконних забудов, паркування автотранспорту та встановлення теплових лічильників.

Леся КЕСАРЧУК | «Хрещатик»

спекції. Наразі мешканцям понад 40-ка будинків Деснянського та Святошинського районів здійснюється перерахунок за опалення. За попередніми даними, людям уже повернуто понад 1,2 млн грн, які вони переплатили теплопостачальній компанії. У цих будинках були встановлені лічильники тепла, однак мешканцям не нараховували за фактичними показниками лічильника, а продовжували виставляти ціну за тарифом без лічильника — 9,20 грн за квадратний метр. Тому міська влада ініціювала перевірку, за результатами якої виявлено порушення та здійснено перерахунок»,— заявив пан Пантелеев.

Керівник ОСНу «Нова Дарниця» Вікторія Сікало поцікавилася, де є список будинків, яким облаштують тепловий лічильник, і за яким принципом його складають. Петро Пантелеев повідомив, що цього року міська влада спільно з ПАТ «Київенерго» планує до кінця року встановити близько 4-х тисяч будинкових лічильників тепла. «Ми поки що розробляємо списки цих будинків»,—

додав він. Okрім цього, керівників ОСНів цікавили питання незаконної парковки, забудов та так звана боротьба зі «сміттєвими хуліганами». Люди вимагали запровадити систему штрафів за сміття, неправильне паркування в дворі. За словами керівництва міста, цими справами має займатися муніципальна міліція. Тому необхідно, що вона була якнайшвидше створена. «Потрібно пропагувати створення муніципальної міліції. Адже МВС цими справами не хоче займатися. Сьогодні ми просимо їх прибрасти незаконну торгівлю — вони не прибирають. Поки не буде муніципальної міліції, нічого не буде. Тож варто, щоб кияни всі разом підтримали цю ініціативу. Тоді це розійдеся по всіх засобах масової інформації»,— зазначив Ігор Ніконов.

Наочисток представники столичної влади нагадали районним керівникам, аби воно тісніше співпрацювали із органами самоорганізації населення і допомагали їм у вирішенні питань із облаштуванням спортивних та дитячих майданчиків ■

Під час «круглого столу» йшлося про створення Координаційного центру з питань переселенців при Київраді. Також на обговорення було внесенено реалізацію програми «Картка киянина», що стане доступною для всіх внутрішньо переміщених осіб, які проживають у столиці.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | «Хрещатик»

У КИЄВІ планується створити єдиний центр, який вирішуватиме проблеми вимушених переселенців. Найгостріші питання — робота та житло.

Заступник Київського міського голови — секретар Київради Олексій Резніков зазначив, що міська влада підтримує створення Координаційного центру з питань переселенців. Він наголосив, що Київ — столиця України і об'єднає всіх українців. Отже, киянами можна вважати навіть тих, хто ще рік тому не жив у цьому місті.

Олексій Юрійович є автором проекту-рішення, який дасть змогу отримати «Картку киянина» і користуватись її пільгами громадянам України — внутрішньо переміщеним особам з тимчасово окупованих територій — уже в липні.

Організатори заходу, МГО «Луганське земляцтво», спільно з представниками міської влади та активними громадськими організаціями виступили за створення Координаційного центру з питань переселенців при Київській міській раді.

На засіданні «круглого столу»

Київ об'єднує українців

■ Міська влада створить Координаційний центр з питань переселенців

Під час «круглого столу» йшлося про створення Координаційного центру з питань переселенців при Київраді

вирішено створити робочу групу з 14 осіб, яка розробить і створить положення щодо функціонування Координаційної ради. Членами робочої групи стануть юристи, фінансисти та представники бізнесу.

Пан Резніков впевнений, що війна на сході закінчиться і Донбас буде відновлено. Хтось із вимушених переселенців повернеть-

ся додому, а хтось залишиться в Києві. Він додав, що міська влада засікає, що життя мешканців столиці було комфортним.

«На заході присутні представники громадських організацій, які займаються проблемами переселенців зі сходу України. Хтось із них вирішує проблеми підприємців, які хотіли б розпочати діяльність у столиці, хтось займається

забезпеченням громадян житлом та отриманням усіх соціальних гарантій, інші вирішують питання одержання освіти або лікування, тобто напрямів дуже багато. Але не всі з них можуть «доступатися» до чиновників»,— розповів пан Резніков.

За його словами, зусилля громадських активістів мають об'єднуватися в одному органі, який

буде наділено інструментами для вирішення проблемних питань, що стосуються вимушених переселенців.

Голова правління МГО «Луганське земляцтво» Вадим Горан зазначив, що Координаційний центр, який планується створити, буде мостом між владою та громадянами. Він звернув увагу, що на заході присутні представники організацій, які займаються допомогою тимчасово переміщеним особам. За ними стоять долі тисяч українців. Хто, як не вони, знають найбільші проблеми цих людей.

«Робота та житло — це дві найбільші проблеми вимушених переселенців»,— підsumував пан Горан.

Також у учасників події була можливість поділитися пропозиціями щодо вирішення зазначених проблем переселенців. Зокрема керівник ГО «Всеукраїнська організація зі справ вимушених переселенців» Оксана Єрмішина вважає, що не потрібно вкладати грошей в ремонт і будівництво тимчасового житла для переселенців зі сходу. Більшість із них не планує повернутися на Донбас. Тому краще спрямувати ці кошти в будівництво постійного житла для таких людей, наприклад, на вигідніших умовах: за собівартістю або з більш низькими процентами за кредитами. Пані Єрмішина зазначила, що Україна не врахуває довідів з Грузії, де дійшли висновку, що правильний варіант — створення постійного житла. Тим більше, що будівництво — це додаткові робочі місця.

За офіційними даними, в столиці близько 150 тисяч вимушених переселенців з території проведення АТО. Згідно з неофіційними — майже 250 тисяч ■

МІСТО

У ході перевірки заправки газ було відкачано, бочку, в якій він знаходився, демонтовано й відвезено евакуатором на штрафмайданчик

ЗА ДОРУЧЕННЯМ міського голови Віталія Кличка управління з питань надзвичайних ситуацій КМДА спільно з ДСНС та Департаментом благоустрою, а також депутатською комісією вчора провели перевірку столичних газових автозаправок на предмет безпеки.

«Порушення виявлено на 14 об'єктах з 400, інші — ще в стадії перевірки. Ці 14 будуть демонтовані протягом червня», — заявив **заступник голови КМДА Петро Пантелеєв**.

Також він зазначив, що в першу чергу демонтуватимуть заправки, розміщені біля житлових кварталів та стратегічних об'єктів.

«Киянам не потрібні заправки, які загро-

жујуть їхній безпеці», — зазначив пан Пантелеев.

Начальник управління з питань надзвичайних ситуацій КМДА Роман Ткачук розповів, що комунальники надають допомогу з демонтажу заправок тим власникам, які не в змозі самостійно їх прибрати. «Заправки, обладнані з порушеннями, — це загроза, особливо коли вона знаходиться біля житлових кварталів», — зазначив пан Ткачук.

Посадовець розповів про вимоги до газових заправних станцій, розташованих на території міста, а саме: під заправку має бути відведено ділянку з відповідним призначенням; її має бути введено в експлуатацію Держархбудконтролем; заправна станція повин-

Жити за рефератом?

■ Законопроект «Про столицю – місто-герой Київ» потребує серйозного доопрацювання

Райради, ОСНи, функції столиці, розподіл повноважень міської та районної влади — ці та інші питання днями обговорили на «кругому столі» в університеті імені Бориса Грінченка. Головна тема — законопроект «Про столицю – місто-герой Київ». Експерти називають запропонований варіант непрофесійним. Під час обговорення висловили багато зауважень та пропозицій.

Ірина ЛАБУНСЬКА | спеціально для «Хрещатика»

У Київському університеті імені Бориса Грінченка відбувся «круглий стіл» з обговорення законопроекту «Про столицю – місто-герой Київ»

У ВІВТОРОК в Київському університеті імені Бориса Грінченка відбувся «круглий стіл» — обговорення законопроекту «Про столицю – місто-герой Київ». Позитив зу-

стрічі у тому, що в ній взяли участь науковці, які висловили чимало вдалих пропозицій. З боку міської влади були зокрема присутні **голова постійної комісії Київра-**

Безпека киян — на першому місці

■ Газові автозаправки, встановлені з порушеннями, будуть демонтовані

У Києві близько 400 газових автозаправок. Із них під час інспекції столичної влади на 14 виявлено порушення. Чотири заправки вже демонтовано, інші «евакують» до кінця червня.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | «Хрещатик»

на бути ідентифікована як об'єкт потенційно небезпечний, і це узгоджується з державним інспектором з нагляду у сфері цивільного захисту; розміщення об'єкта має бути погоджено з СЕС та управлінням екології; власник повинен мати документи щодо технічного стану обладнання тощо. Також на території об'єкта обов'язково мають бути наявними пісок та вогнегасники.

Депутат Київради Сергій Костюк зазначив, що міська влада спрацювала на випередження: ще до трагедії у

Василькові була створена робоча група, яка проінспектувала заправки столиці та виявила правопорушення.

Оскільки газові заправки — це об'єкти підвищеної небезпеки, то вони не підпадають під мораторій на проведення перевірок малого і середнього бізнесу.

«Дозволів у власників заправок-правопорушників немає. Більшість із них з'явилася за останніх кілька місяців, у часи підвищення цін на газ, адже цей бізнес став більш приступковим. І взагалі, яка необхідність мати газові заправки через кожних 200 метрів?» — зазував Сергій Костюк.

Учора проінспектували газову заправку за адресою: вул. Стеценка, 30. Під час заходу Роман Ткачук пояснив, що це — кустарна робота, не розрахована на стаціонарне розміщення. У ході перевірки газ було відкачано, бочку, в якій він знаходився, демонтовано й відвезено евакуатором на штрафмайданчик. На демонтаж однієї такої заправки потрібно близько 10–15 тис. грн.

Під час проведення демонтажу була присутня пожежно-рятувальна служба з метою запобігання надзвичайній ситуації ■

ди з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків Олександр Бродський, директор Департаменту суспільних комунікацій КМДА Марина Хонда. Учасники висловили свої думки щодо доцільності відновлення райрад у Києві, визначення повноважень їх виконавчих органів, а також обговорили, що прискорює і що гальмує децентралізаційні процеси у столиці.

Пропонований Реанімаційним Пакетом Реформ проект закону, на думку депутата Київради, експерта з місцевого самоврядування Олександра Федоренка, недолугий та нагадує реферат студента-другокурсника. В ньому чимало помилок, «ляпів», неузгодженостей. «Крім того, що запропонований проект Закону містить багато юридичних та логічних помилок, висновки щодо нього невтішні. Законопроект вступає в повне протиріччя з чинним ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні», позбавляє місто Київ державних гарантій щодо виконання ним столичних функцій, поズбавляє Київраду додаткових прав, пов'язаних зі здійсненням містом Києвом столичних функцій. Законопроект жодним чином не встановлює і не розмежовує повноваження Київради та райрад. Проектом збільшується кількість чиновників в районах Києва», — роз'яснив пан Федоренко.

Директор Департаменту суспільних комунікацій Марина Хонда наголосила, що децентралізація має бути обов'язково дієвою і результативною перш за все для громад. «Нині у Києві відзначається зростаюча роль територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення. Тому доцільніше було б розглянути децентралізацію з точки зору органів самоорганізації населення і наділення їх додатковими повноваженнями для того, щоб прибрати, як

на мене, дійсно пострадянський елемент райрад. На сьогодні саме ОСНи найближче розуміють потреби мешканців своїх мікрорайонів. Тому розширення повноважень дозволить ОСНам з одного боку — розробляти програми розвитку територій, впливати на формування та використання міського бюджету, а з іншого — вони виконуватимуть функції громадського контролю і, у разі недобросовісних чи неякісних дій влади, вимагати від неї рішучих дій», — сказала Марина Хонда.

Віктор Огнєв'юк, ректор Київського університету імені Бориса Грінченка, каже, що більш неефективних структур, ніж районні ради, не бачив. «Був депутатом, знаю. Кожне наше засідання розпочиналося з великих скандалів. На мою думку, варто розглядати парижьку модель, коли місто ділиться на 100 округів і округ обслуговує (з господарської точки функціонування) невелику територію. Потрібно, щоб локальна територіальна громада відчувала єдність. Мені здається, що закон має дивитися вперед, а не консервувати те минуле, яке є. Поки що запропонований законопроект продукує радянську систему управління, яка була», — упевнений науковець.

Депутат Київради Олександр Бродський дотримується дещо іншої думки. «Відновлення райрад — це практично доручення виборців. Люди чекають від нас змін. Тому я вважаю відтворенням районних рад необхідним кроком. Має бути представницький орган, адже саме людям на місцях краще видно, що треба в першу чергу зробити: відремонтувати дахи, заасфальтувати проїзд або комусь адресно допомогти. Потрібно розвивати і ОСНи. Це наш наступний крок. У законопроекті вводиться поняття «кіївський регіон», і це дуже правильно, оскільки люди, які проживають у безпосередній близькості до міста, дійсно від нього залежні», — зазначив депутат ■

СУСПІЛЬСТВО

Сильні теж потребують підтримки

■ Київ допомагає воїнам АТО захищати їхні мирні права

Антитерористична операція (ATO) на сході України триває, і наші герої-воїни захищають країну, мир та нас з вами. Нам здається, що вони сильні. Так, дійсно, воїни АТО сильні духом і тілом. Тому здається, що вони не потребують ані підтримки, ані захисту. Але насправді це не так. І перехід від стану війни до мирного життя не менш складний, ніж навпаки. Київська влада і волонтери роблять усе можливе для полегшення адаптації воїнів АТО до звичайного, мирного життя. Як саме? Про це розповідає «Хрещатик».

у районах

У Деснянському районі Києва за підтримки РДА влаштували свято «День дружби» для маленьких родичів воїнів АТО

У районах столиці дбають про воїнів АТО, але підтримки потребують і члени їхніх родин. У Деснянському районі столиці для малечі влаштували свято — «День дружби».

Цього дня понад 50 дітей воїнів АТО та вимушених переселенців із зони бойових дій поринули у світ казкових мрій у дитячому розважальному комплексі «SKY PARK». Малечі розважалися на батуті, у поролоновій ямі, на дитячому складодромі, повітряних пушках. Після таких активних дій потрібно підхарчуватися. Про що мріють діти? Про солодощі. Відвідувачі розважального комплексу цього дня могли підживитися смачним великом тортом із патріотичною символікою, іншими солодощами («солодкий стіл»), напоями та свіжими фруктами.

Чи не казка? Додали казкових нюансів аніматори, перевдягнуті в улюблених персонажів мультфільмів.

У цьому випадку роль казкарів узяли на себе Деснянський районний у місті Києві Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, благодійний фонд «Врятуй рідну країну». А також керівництво та колектив розважального комплексу «SKY PARK», де малечі, котрій довелося стільки пережити, поринула у щасливий світ дитинства і знайшла справжніх друзів.

Керівник центру Дмитро Альтман наголосив, що дружба є великою цінністю. Якщо її виключити з життя, це рівнозначно зникненню сонячного світла. «Я вам бажаю у житті успіху і здоров'я, знайти нових вірних друзів та ніколи їх не втрачати!» — сказав він. У свою чергу, директор благодійного фонду «Врятуй рідну країну» Микола Осаула звернув увагу на те, що діти є нашим майбутнім, саме вони є прикладом справжніх патріотів і громадян незалежної України ■

компетентно

Київським воїнам АТО є куди піти зі своїми проблемами

■ Волонтери пропонують покращити надання допомоги нашим захисникам

Понад 4 місяці у КМДА працює Інформаційний центр допомоги учасникам АТО. Тут працюють волонтери ГО «Київська міська спілка ветеранів АТО», які надають воїнам всю можливу допомогу. Про це «Хрещатику» розповіла керівник Інформцентру Вікторія Кісленко.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

■ Пані Вікторіє, чому виникла ідея створити такий центр?

В. К.: Після повернення додому виявилося, що заради небагатьох пільг, обіцяних державою воїнам-атошникам, їм доведеться завітати до численних державних установ, зібралиши купу документів, більшість з яких дублюється. Ідея полягала в тому, щоб організувати роботу з воїнами по принципу «єдиного вікна» — тобто створити єдиний центр, який би надавав консультивну допомогу, приймав заяви та документи, збирав біл анкетні дані та проблематику, опрацьовував їх та аналізував. З 1 лютого, відколи Інформцентр розпочав роботу, ми прийняли понад 2 тисячі воїнів АТО та членів їх сімей. Якщо говорити загалом, то з часу проведення антитерористичної операції, а це березень 2014 року, у КМДА зареєстровано близько 5000 заяв на отримання земельної ділянки. Якщо говорити про інтенсивність, то кожного дня ми приймаємо близько сорока людей. Нешодавно за день до нас звернулись 64 сім'ї учасників АТО, які загинули, задля остаточного подання документів на земельну ділянку та її вибору. Тобто, такий центр, безумовно, затребуваний.

На фото зліва направо: Вікторія Кісленко, координатор Інформцентру від ГО «Київська міська спілка ветеранів АТО», Олексій Шевченко — представник Інституту оборони України, Наталя Степанова — волонтер Інформцентру від ГО «Київська міська спілка ветеранів АТО», Світлана Яцина — волонтер Інформцентру від ГО «Київська міська спілка ветеранів АТО», Дмитро Примаченко — співзасновник ГО «Київська міська спілка ветеранів АТО», Андрій Мацейко — співзасновник ГО «Київська міська спілка ветеранів АТО», президент Благодійного фонду «Український опір».

■ На яку допомогу можуть сподіватися воїни АТО?

В. К.: У центрі працюють волонтери ГО «Київська міська спілка ветеранів АТО». Ми надаємо вичерпну інформацію щодо алгоритму отримання пільг від Київради та від держави учасникам бойових дій (100 % звернень), консультуємо з юридичних питань, але не тільки, часто до нас звертаються із допомогою в поселенні, похованні, транспортуванні загиблих.

■ Окрім пільг, які проблеми ще хвилюють воїнів АТО, коли судити за зверненнями до Інформцентру?

В. К.: Ми допомогли сформувати пакет документів на отримання пільг понад 2 000 учасників АТО. 40 % звернень стосуються проблеми отримання статусу учасника бойових дій (УБД), відкриття соціального рахунку у банку, картки киянина. Порівняно менше, приблизно 7 % звернень, — це письмові звернення до державних установ та командування батальйонів задля віднов-

лення прав бійців АТО та їх сімей. І 5 % звернень стосуються зв'язку та врегулювання відносин з інстанціями, які порушили права або надали недостовірну інформацію бійцю або його родині. Стільки ж звернень є щодо працевлаштування.

■ Яку допомогу отримали воїни АТО та члени їх сімей, окрім оформлення документів?

В. К.: Ми скеруємо бійців та їхніх рідних на лікування та реабілітацію. Від початку роботи Інформцентру така допомога надана 41-му бійцю, ще 8 воїнів отримали допомогу професійних психологів. Не гострою, але актуальною є проблема тимчасового житла для воїнів АТО, і тут із 14-ти звернень нам вдалося поселити всіх 14 бійців. Ми також надаємо допомогу у працевлаштуванні, двоє воїнів мають роботу, решту ми спрямували до Київського міського центру зайнятості або до Центру зайнятості вільних людей. Також ми підтримуємо родини, запрошуючи дітей на за-

Зробили все швидко і якісно

Найкраще роботу Інформцентру для воїнів АТО можуть оцінити тільки ті, хто звертається за допомогою. Волонтер АТО Віталій Панич розповів «Хрещатику», що на весні приїжджає до Інформцентру при КМДА з другом, котрий тільки-но повернувся з передової, поранений і на мілицях. «Неважаючи на те, що вже пройшло 5 хвилин, як розпочалася обідня перерва, нас у 115 кабінеті прийняли, посадили і розповіли, як діти далі — зазначив він. — До яких кабінетів далі йти, які документи мати. До того ж, зробили нам ксерокопії. І запропонували, щоб не отримувати виплати на пошті, бо це може бути незручно для пораненого, під час обіду у другому кабінеті, куди нам було потрібно потрапити, оформити соціальний рахунок у ПриватБанку». Як додав волонтер, банк був поруч і, хоча дійти туди було непросто на мілицях, тим не менше, оформити рахунок вдалося. Коли ж воїн АТО та його друг-волонтер повернулися до Інформцентру, працівники скерували їх до іншого кабінету, підказали дещо корисне про оформлення документів. Інший кабінет теж приємно здивував друзів, оскільки там «вся апаратура є, все вільно і швидко відсканували, ми довго не чекали, не шукали, де є ксерокопія». Віталій Панич відзначив швидкість, любезність працівників Інформцентру і наголосив, що ініціатива ГО та київської влади, котра надала приміщення та всіляко сприяє роботі Інформцентру, корисна. Вдалося за порівняння невеликий проміжок часу оформити документи на соціальні виплати, гарантії, а ще й на землю. «Можливо, до нас таке ставлення, бо на мілицях? Але ми обидва були у цивільному. Та й з хлопцями розмовляв, які кажуть, що до усіх таке ставлення».

ходи, організовані різними підприємствами та установами.

■ Як можна покращити чи полегшити вашу роботу?

В. К.: Для того, щоб отримати хоча б частину пільг, потрібно обійти банк, ЖЕК, КМДА, управління праці і соціального захисту, відділ квартирного обліку, відділ сім'ї, молоді та спорту, школи і садочки, соціальний центр... всіди подавати заяви та копії пакетів документів! Хотілось би мати «єдине вікно» для отримання пільг бійцями, їх рідними та рідними загиблих бійців ■

СУСПІЛЬСТВО

компетентно

Адаптація воїнів АТО до мирного життя починається з перших хвилин

■ Бійцям краще сказати «не можу» і пояснити, чому саме, ніж брехати та лукавити

Воїн АТО, повертаючись до мирного життя, переживає неабиякий стрес. Від нас усіх залежить, як він адаптується до буденщини. Про те, чим допомагає київська влада і громада, а також чим можемо сприяти їм ми, «Хрещатику» розповіла заступник директора Київського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Людмила Черкашина.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

■ Пані Людмило, з якими проблемами найчастіше звертаються до Центру воїни АТО?

Л. Ч.: Перший блок питань – соціальні. Де оформити виплати, вирішити проблему з кредитом, який висить на сім'ї, як реалізувати свої соціальні гарантії. У когось блок питань юридичних, пов'язаних з оформленням статусу участника бойових дій. І тільки після того, як ці першочергові пи-

тання вирішуються, десь на п'яту зустріч може бути запит психолого-гічний.

■ Їх шокує контраст між війною і миром?

Л. Ч.: Можна сказати, що й так. Бійці, особливо першої та другої хвиль мобілізації, пішли воювати на хвилі патріотизму. Коли вони повернулися, то очікували побачити змінене суспільство. Насправді ці зміни відбуваються повільно. Тобто їх очікування не збулися у тому сенсі, у якому вони б хотіли. Навіть з точки зору того, як їм ту чи іншу гарантію реалізувати, право на щось, – є певні вимоги бюрократичного характеру, до вигляду документів, наприклад. І вони не завжди сприймаються адекватно. Процес збору довідок у нас не належним чином врегульований.

■ Але ж владі по силах це змінити?

Київський міський центр соціальних служб для сім'ї, дітей, молоді (КМЦССДМ)- виконавчий орган Киїради (КМДА). Соціально-психологічна допомога учасникам АТО та членам їхніх родин 458-27-68 – консультаційна лінія працює з понеділка по суботу з 10.00 до 20.00 години

Л. Ч.: Київська міська влада робить усе можливе, щоб максимально скоротити і спростити процедуру збору довідок. У нас кілька «єдиних вікон» є, де можна подати заяви воїнам АТО (адреси, контакти). І ми також надаємо всю потрібну інформацію, роз'яснення.

■ З чого починається адаптація до муру?

Л. Ч.: З перших хвилин, як воїн ступає на мирну землю. Від нас усіх залежить, як його зустріне мирна земля. Я маю на увазі якраз зовнішню рекламу. Мають бути гасла, бігборди, де написано, що «ми вами пишаємося, ви молодці».

■ Як нам вести себе з воїнами АТО, окрім допомоги, у щоденному спілкуванні, аби полегшити перехід до мирного буття?

Л. Ч.: Ми маємо бути з ними чесними і ширими. Вони повертаються із загостреним відчуттям справедливості та відчувають будь-яке лукавство, неправду. Воїни АТО нормально сприймають, якщо їм сказати «я не знаю» або «я не можу», але «якщо вам це потрібно, то зроблю». Це перший момент. Другий, але не менш важливий. У бійців АТО є реальне бажання змінити життя на краще там, де вони живуть, у районах. Ми допомагаємо і закликаємо РДА, щоб вони максимально цей позитивний потенціал використовували. Поки ці хлопці готові робити позитивні речі, треба дати їм можливість, максимально сприяти.

■ Ми говоримо про воїнів АТО, але у них є родини, котрим теж потрібна допомога.

Л. Ч.: Наше завдання – оцінити стан учасника АТО. Дуже важ-

ливо налагодити контакт із родиною бійця. Коли ми бачимо, що в сім'ї відсутній ремонт, малі діти, проблеми побутового характеру, які потрібно першочергово вирішити, щоб родина нормально жила, – ми збираємо інформацію, виносимо її на розгляд штабів при РДА, там залучаються відповідні ресурси, щоб їх вирішити.

■ Що є актуальним на сьогодні?

Л. Ч.: Оздоровлення дітей. Ми наполягаємо на тому, щоб оздоровлювати сім'ї, аби не розлучати родини. На сьогодні це складно реалізувати. Але вже є розуміння, навіть на рівні підготовки нормативних документів.

■ На що слід звернути увагу?

Л. Ч.: На державні гарантії та преференції. Нам треба навчитись правильно вибудовувати комунікацію і пояснювати права та гарантії воїнам АТО та членам їхніх родин. І тут є один важливий момент. У нас іноді гарантії аноннуються для всіх, а потім з'ясовується, що на них має право обмежена група воїнів АТО. Це не зовсім правильно. Я вважаю, і висловила цю думку на одному з засідань робочих груп, що «або всім – або нікому». Адже зараз буде дуже багато таких передвиборчих пропозицій. А нам треба все те, що гарантуємо, максимально відшукати можливість реалізувати ■

В столиці презентували Всеукраїнський благодійний творчий проект ART-Комбат, який запрошує ветеранів АТО на заняття з живопису, графіки, кераміки, хенд-мейду, квілінгу, 3D-малюнку. На волонтерських засадах з усіма охочими займаються майстри, здійснюються і психологічний супровід.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

ЗАНЯТТЯ проходять з понеділка по четвер з 18.00 до 21.00 у двох місцях: на мансарді вільного простору «Smartville» (бульвар Шевченка, 36-а) та у приміщенні університету «Україна» (вул. Хорива, 1-г). Проект допомагатиме реабілітації ветеранів АТО і покликаний перевести військову енергію в мирне русло.

Пілотний проект ART-Комбат пройшов навесні, в ньому взяли участь понад 20 військових. Завершився він виставкою в Музеї історії міста Києва та аукціоном у «Софії Київській», де були продані країні роботи.

Вікторія Балинська, автор ідеї та голова правління ГО «Всеукраїнський благодійний творчий проект ART-Комбат»:

«Почалося все на початку року, коли ми серйозно замислилися, яким чином можна повернути хлопців до нормального життя після всього побаченого на війні. На мою думку, найoptимальнішим шляхом трансформації війни в мир є творчість. Ми розпочали проект як експериментальний – я запросила подругу Мар'яну Острогляд, щоб вона позаймалася олій-

Творчість, що зцілює

Проект покликаний перевести військову енергію ветеранів АТО в мирне русло

ним живописом з хлопцями, які повернулися з АТО. Це виявився не просто майстер-клас, а повноцінні роботи, які захотілося показати людям, долучити інших. Крім того, заняття дають змогу відпочинти душою, реалізувати себе в творчості. 26–27 червня на форумі «Національна оборона» в «Мистецькому Арсеналі» плануємо представити свої майстер-класи та виставку робіт. Якщо будуть цікаві експонати, проведемо аукціон. До того ж 24 серпня хотіли би влаштувати фестиваль ART-Комбат».

Вікторія Кучинська, голова психолого-гічної служби, заступник голови прав-

ління ГО «Всеукраїнський благодійний творчий проект ART-Комбат»:

«У процесі написання картин і спілкування бійці ділилися власними емоціями та життєвими проблемами. Самі художники так переймалися цим, що хлопці становили частиною їхнього життя. І психологічного супроводу потребували не лише ветерани, а й митці – з питань, як долати перепони, не виграти, бути в ресурсному стані та допомагати іншим. Тому ми вирішили зробити в рамках проекту такий психологічний супровід. Під час заняття поруч знаходитимуться психологи – і всі охочі матимуть змогу до них зверну-

тися, якщо відчувають у цьому потребу. Крім того, до психологів можуть приходити родини військових, пропонувати групову чи індивідуальну терапію...»

Вікторія Білосвітова, майстер кераміки та глинотерапії майстерні авторської кераміки Евгена Масляя:

«Глина – природний унікальний матеріал, який органічно, за хімічним складом відповідає людині. Це найближчий нам матеріал, що «живе» довго і служить тисячоліттями. Глина активує моторику, фантазію, творчість, у процесі творення відбувається і природна гармонізація енергетики, самовідновлення. Вона є природним сорбентом, що вбирає негатив та дає людині те, чого їй не вистачає.

Робота з глиною хлопцям дуже подобається. Ми вже провели пробне заняття і були вражені їхнім потенціалом».

Олексій Пасічний («Змій»), солдат 12-го батальйону територіальної оборони Києва:

«До АТО я був таксистом. Минулого літа служив у Луганській області біля Веселії Гори, в 12-му батальйоні територіальної оборони Києва. Мені зателефонував бойовий товариш і запросив на заняття. Спочатку я намалював картину «Вечоріє» – чоловік із чоловіком на нічному морі – фактично за один день. Малював з ранку до вечора і порадів, що в мене все вийшло. Наче відкрив приховані можливості. Потім була картина з яскравими маками. Обидві продав на аукціоні, гроші віддав товаришу, який потребує операції. Людина часто не знає своїх можливостей, доки не спробує зробити щось нове, тож треба не відмовлятися, не боятися експериментувати. Зараз малою портрет свого сина. А також вивчаю самотужки ту програму, яку проходять у художній школі» ■

КИЇВРАДА

Олександр ВОВЧЕНКО:

«Потрібно прислухатися до думки киян і радикально скорочувати кількість депутатів Київради!»

Напередодні місцевих виборів надважливим є питання скорочення кількості депутатів місцевих рад. Олександр Вовченко – депутат Київради від Радикальної партії, заступник голови Постійної комісії з питань бюджету та соціально-економічного розвитку, став ініціатором зменшення депутатського корпусу Київради зі 120 до 76 обранців.

Галина ПЕТРЕНКО | «Хрещатик»

■ Олександре Леонідовичу, у поданому вами проекті рішення йдеться про зменшення депутатського корпусу Київради до 76 осіб. Чи достатньо такої кількості депутатів для Києва, виходячи з чисельності населення столиці, для ефективної роботи Київради та забезпечення належного зв'язку між виборцями і владою міста?

О. В.: Моїм проектом рішення пропонується встановити мі-

німально допустиму чинним законодавством кількість депутатів з урахуванням чисельності населення столиці. Варто зауважити, що загальна чисельність депутатів місцевих рад в Україні становить близько 240 тисяч осіб. Це значно перевищує чисельність місцевих депутатів у інших європейських державах, включаючи держави, більші за населенням від України. Для прикладу, у 8-мільйонному Лондоні лише 25 депутатів, у 23-мільйонному Нью-Йорку – 51, у Міській Раді Варшави – 60, у Чикаго – 50, у Вашингтоні – 13, а в схожому за чисельністю з Києвом канадському Ванкувері лише 10 депутатів. Зверніть увагу і порівняйте – 120 депутатів Київради на 3 млн населення і 450 депутатів Верховної Ради – на 45 млн населення. Така кількість обранців – це істотне навантаження на бюджет столиці.

У зв'язку з тим, що на минулій сесії Київрада прийняла за основу проект Рішення про відновлення районів, скорочення кількості депутатів міськради набуває особливої актуальності. За умови, що побутовими пробле-

мами громадян будуть опікуватися в районах, а Київрада вирішуватиме лише загальноміські питання, 76 депутатів більш ніж достатньо.

Зауважу, що зменшення граничної кількості депутатів місцевих рад продеклароване у «Коаліційній угоді» й наразі відповідний законопроект уже зареєстрований у Парламенті. Крім того, всі соціологічні дослідження свідчать, що абсолютна більшість киян вважає скорочення кількості депутатів міськради вчасним та потрібним кроком. Тому депутатам потрібно прислухатися до думки киян та шукати оптимальну модель місцевого самоврядування з радикальним кількісним скороченням депутатського корпусу.

■ Скільки бюджетних коштів витрачається зараз на утримання депутатів Київради і яка буде економія в разі прийняття запропонованого вами скорочення депутатського корпусу?

О. В.: Місцеві депутати працюють на громадських засадах, але видатки на забезпечення діяльності депутатів Київради склада-

ють майже 45 млн грн на рік. Так, зокрема, цього року тільки на фінансування депутатських фондів заплановано по 370 тис. грн на кожного депутата, що складає 44,4 млн грн на рік. З цих фондів фінансуються не лише «добрі справи» депутата щодо виконання доручень виборців, а й зарплата двох працівників громадської приймальної депутатата, що складає 120 тис. на рік, витрати на оренду та компостуги з утриманням приймальної – 34 400 грн щороку, оплата канцтоварів, послуг зв'язку тощо. Крім того, у бюджеті закладено ще понад півмільйона на працівників, які обслуговують фракції. Щорічна економія бюджетних коштів через скорочення депутатського корпусу становитиме майже 30 млн грн.

■ Як зустріли вашу ініціативу щодо скорочення кількості депутатів колеги і які перспективи прийняття депутатами ініційованого вами рішення?

О. В.: Більшість депутатів, м'яко кажучи, не в захваті від цієї ініціативи і намагаються всіма засобами не допустити скорочення чисельності депутатського корпусу.

Так, комісія з місцевого самоврядування прийняла мій проект рішення «за основу» і направила на вивчення робочій групі, чим депутати порушили одразу кілька норм Регламенту. Друга постійна комісія Київради з питань Регламенту та депутатської етики, розглянувши мій проект рішення, також під надуманими приводами проголосувала «проти» його прийняття. Однак Регламент Київради дозволяє внести на пленарне засідання сесії проект рішення без його підтримки профільними комісіями, і ми з колегами з РПОЛ будемо домагатися скорочення депутатського корпусу ■

Особливий заклад для особливих діток

■ Київрада підтримала створення комунального центру розвитку дитини

Київрада підтримала рішення про створення комунального освітньо-реабілітаційного центру «Я+Сім'я». Він призначений для дітей з особливими потребами – синдром Дауна, ДЦП, затримка розвитку тощо. Наразі тут навчаються 49 дітей віком від 1,5 до 5 років. Аби малечі розвивалася, застосовуються сучасні методики. Майже стовідсотково діти починають нормально говорити і згодом навчаються в інклюзивних групах та класах звичайних шкіл.

Ігор СВАЧІЙ | «Хрещатик»

ливої уваги. Ну, а увагу їм приділяють 15 фахівців центру. Їхня робота дуже ефективна. За весь час із тисячі вихованців лише один хлопчик так і не заговорив, адже мав ушкодження мозку. А решта малюків починають непогано говорити за максимум 2-3 роки. Згодом вони продовжують навчання в інклюзивних групах та класах звичайних шкіл.

Таких результатів вдається досягти через індивідуальний підхід до дитини і застосування незвичних, на перший погляд, методик. Наприклад, каніс-терапія – лікування з допомогою собак. Діти краші контакти з ними, бо собаки нічого від них не вимагають. Малюки торкаються їх за вуха, лапи і починають щось розказувати. Буквально вже піс-

ля 10 сеансів чотирилапі допомагають розвинуті в дітей моторику, емоційність, знімають напругу. Застосовують також піскову та арт-терапію, корекційний театр тощо.

Якраз через нестандартні підходи важко було дистякатися до чиновників, аби переконати, що ця справа вкрай важлива. Справжнім лобістом цього питання в Київра-

ді став депутат Дмитро Бондаренко. «На прохання батьків особливих діток та керівництва Центру розвитку дитини «Я+Сім'я»

я активно долучився до втілення даного проекту рішення в життя. Ми пройшли важку процедуру погодження проекту рішення у департаментах КМДА, потім – черга проходження в постійних комісіях. На жаль, бюрократичний процес в Київраді й із такого питання виявився дуже довготривалим – від моменту реєстрації проекту рішення наприкінці вересня минулого року до голосування на пленарному засіданні у червні минув майже рік», – розповів пан Бондаренко. За його словами, щороку в Києві народжується близько 30 особливих малюків. Місцева влада має демонструвати сучасні підходи та забезпечувати повний реабілітаційний курс найбільш вразливим діткам.

«Насправді ми їм допомагаємо набагато скромніше, ніж вони нам. Адже ці діти вчать нас бути добрими, людяними, боротися і перемагати. Кожен новий впевнений рух, кожне нове слово – це великий зусилля для цих малюків. Але вони це роблять і долають обмеження. І ми, дорослі, маємо бути з ними поруч. Я щиро вдячний колегам-депутатам за підтримку проекту», – зазначив Дмитро Бондаренко ■

СПОЖИВАЧ

Де шукати

Звісно, під час виникнення такого важливого питання одразу ж хочеться звернутися до фахівців. Нині існує багато компаній, що пропонують різні види послуг, у тому числі й допомогу з догляду за дітьми. Як розповів менеджер однієї такої агенції Іван Лісок, батькам пропонується одразу кілька кандидатів, які відповідають найвищим стандартам цієї делікатної професії. «Не варто вважати, що гідну няню можна знайти за оголошеннями, розміщеними в Інтернеті або розвішаними на стовпах біля автобусних зупинок. Вона повинна обов'язково мати рекомендації», — зазначив пан Лісок. Він переконаний, що користуватися послугами агенції набагато вигідніше. Адже компанія гарантує навіть заміну на час відпустки або хвороби працівника.

Але, на жаль, не завжди ті, хто звернувся до агентств з підбору персоналу, гарантовано матимуть вдома надійну помічницю. Наприклад, у нянь, рекомендованих агентствами, подекуди в самих завищенні вимоги до роботодавців. Своїм досвідом поділилася Оксана Козаченко. Вона звернулася до агенції, де їй запропонували послуги кількох претенденток, яким вона спочатку перетелефонувала. «Дехто, дізнувшись, що у мене немає великого будинку за містом, кухаря і економки, втрачав інтерес. Найнеприємніше, що я відчувала себе в ролі прохача. Головні питання були про гроши. Багато хто навіть не намагався нічого дізнатися про дитину», — розповіла Оксана. Її подруга Тетяна Самойленко також переконана, що хоча пошук нянь через агентство й буде дорожчим, він не гарантує, що вам нададуть послуги надійно перевірених фахівців. Адже зазвичай у таких компаніях вимагають від претенденток лише документи, що посвідчують особу, медичні довідки та рекомендації (які можна зробити і через знайомих).

В Інтернеті можна знайти сайти, на яких всі охочі стати «Мері Поппінс» реєструють свої анкети та резюме

До речі, дехто вважає це найбезпечнішим пошуком нянь. Але у цьому варіанті є ціла низка проблем. По-перше, навряд чи буде великий вибір претенденток. По-друге, до нянь з близького оточення вимоги можуть бути занижені. До того ж потрібно буде одразу розділяти дружні неформальні відносини і формальні. Киянці Олена взялася допомагати сусідка, з якою вони товарищували триvalий час. Спочатку все було добре, та згодом виникли певні труднощі. Наприклад, Олена хотіла, щоб няня більше читала книжок її синові, менше відвідувалася на чаювання та телефонні розмови. «Я намагалася натякнути їй делікатно, але вона робила вигляд, що не розуміє, про що йдеся. Сказати прямо, що ти не виконуєш своїх обов'язків, не хотілося, адже вона гарантовано б образилась — ми ж нібито подруги», — розповіла Олена.

Сучасна Мері Поппінс

Наразі все більше батьків, які багато працюють, наймають для свого маленького чада няню. Питання це доволі складне, адже потрібно знайти людину, яка під час їхньої відсутності діятиме так, щоби малюк відчував себе комфортно, а вони спокійно займалися своїми справами. До того ж це має бути особа, яка стане ледь не членом родини. Одні звертаються до агенцій, інші підшуковують кандидатів серед знайомих. Але якою повинна бути сучасна Мері Поппінс і яким критеріям має відповідати?

Олена КУЗЬМЕНКО | спеціально для «Хрещатика»

Ще один спосіб — це знайти помічницю через різноманітні оголошення в Інтернеті. Наприклад, Ольга Гаврилко так і зробила: «Просто відкрила пошук в Інтернеті, зайдла на перший-ліпший сайт. Обрали кілька варіантів. Підійшла лише одна кандидатка. І нам з нею пощастило», — розповіла жінка.

А дехто, до речі, сам бере ініціативу до своїх рук. Як-от Людмила Потапчук. «Я й оголошення розклеювала, іздila по оселях у своєму районі. Заходила до будинку і запитувала — чи не знають господарі: може, хтось шукає роботу? Тому врешті навіть була можливість вибирати».

Також в Інтернеті можна знайти сайти, на яких всі охочі стати «Мері Поппінс» реєструють свої анкети та резюме. Можна фільтрувати пошук, мати прямі контакти претенденток.

І який би спосіб ви не обрали, не варто нехтувати рекомендаціями спеціалістів з питань підбору персоналу. Так, зокрема з кожною нянею у роботодавців повинно бути мінімум дві співбесіди. Причому на першій мають бути присутні тільки дорослі. Крім того, потрібно заздалегідь скласти список питань. І обов'язково варто поцікавитися, скільки часу няня працювала в попередній сім'ї, чому звідти звільнилася. Також мож-

На жаль, не завжди ті, хто звернувся до агентств з підбору персоналу, гарантовано матимуть вдома надійну помічницю

на змоделювати кілька ситуацій і поцікавитись, як вона діятиме в разі, якщо дитина впаде з гірки на прогулянці чи розвередується, бо захоче забороненого шоколаду тощо. Вже на другу співбесіду потрібно запросити дитину. Батьки повинні поспостерігати, як у няні і малюти складаються стосунки.

Як обирати

Фахівці радять: якщо крихітці від 0 до трохи років, то потрібна діглядальниця з медичною освітою; малюкові від 3 до 7 років варто знайти няню з педагогічною освітою; дитині від 7 років краще найняти гувернантку або репетиторів.

Але крім загальних вимог, звичайно ж, у кожної родини є й свої особисті. Віра Йосипівна, бабуся двох онуків, розповіла, що ім доводилося шукати няню дуже довго. І хоча бажаючих було багато, не всі відповідали критеріям. «Щойно заходила нова няня, я одразу дивилась, чи митиме вона руки, перш ніж піде до дитини. Для мене охайність дуже важлива. Тому няня повинна бути в чистому одязі і взутті обов'язково, з доглянутим волоссям, чистоплотно», — повідала Віра Йосипівна і додала, що перш ніж знайти гідну кандидатуру, довелося змінити сім'ю нянь.

Киянка Інга Очередько переконана, що обов'язково няню потрібно влаштувати «пробний день». «Можна деякий час провести разом, а потім залишити няню на одинці з дитиною на кілька годин. Подивітесь, як малюк проведе час без вас. Буде він засмучений або ж навпаки веселий і активний», —

ти і варіанти претенденток, які раніше працювали за іншими спеціальностями.

«Я наймала няню без досвіду роботи і залишилася задоволена. Вважаю, головне, щоб людина була доброю і порядною. От і все. Хоча, можливо, це й наївно», — переконана мама близнюків Марина Костевська.

Схожої думки дотримується Оксана Котенко: «Дуже багато залежить від особистих якостей людини, а не від її освіти. Лежала після пологів в «крутій» лікарні, де мені радили взяти няню саме з дитячого відділення. Але коли я побачила, що це за медсестри, від яких тхні тутою новим димом і нігти в яких сантиметрів по 5—6, мені якось розхотілося».

Обираючи собі помічницю, слід пам'ятати і про обов'язки перед нею

Водночас дехто вважає — якщо маєте своїх дітей, можна сміливо влаштовуватися на роль няні. Але це не завжди так. «Якщо так думати, то можна вийти на вулицю і першу жінку, яка потрапила на очі, взяти нянею. Адже вона виховала своїх дітей! Чи не так? Але няня — це така сама спеціальність, як решта. Всі мами виховують своїх дітей, але виростають різні діти — це залежить саме від виховання. І кожна мама ніколи не скаже, що вона погано виховала дитину», — вважає психолог Михайло Шевченко.

У будь-якому разі — яку обираєте няню, вирішувати вам і вашій дитині, яка проводитиме з нею багато часу. І в даному випадку на першому місці має бути комфорт маленького підопічного.

Інший бік

Але ж не слід забувати, що ви як роботодавець повинні забезпечити гідні умови роботи своєму працівникові. На форумах в Інтернеті, на жаль, можна часто зустріти записи, як няні жаліються одна одній на сім'ї, в яких працюють. Серед повідомлень можна натрапити на такі: «Обережно! Мама — аферистка. Не можу не поділитися гірким досвідом. «Пощастило» потрапити працювати в сім'ю з проживанням. Мама — приемна на перший погляд дівчина. Але тільки на перший. Недотримання домовленості про графік роботи та обов'язки (вихідні я мала буквально вимолювати, за місяць роботи в мене їх було всього два, готовувала-працювала-прибирала на всю сім'ю, хоча договір був тільки про догляд за дитиною) — ще квіточки. Ягідки я побачила, коли минув місяць і я стала просити заплатити мені обумовлену зарплату. В результаті я з величими труднощами отримала лише половину цієї суми». Тому, обираючи собі помічницю, слід пам'ятати і про обов'язки перед нею ■

ТОВ «ЄВРО-РЕКОНСТРУКЦІЯ» повідомляє:

з 22.06.2015р. по 08.07.2015р. у Дніпровському та Дарницькому районах в зоні теплопостачання ТОВ «ЄВРО-РЕКОНСТРУКЦІЯ» будуть проводитися гідрравлічні випробування тепломережі на її щільність, на цей період послуга гарячого водопостачання буде відсутня. У разі виявлення витоків води просимо повідомляти за телефонами: (044)428-63-47, (044)428-63-65, (044)559-14-22.

Адміністрація ТОВ «ЄВРО-РЕКОНСТРУКЦІЯ»

МЕГАПОЛІС

Кожен день кияни бачать волонтерів, які збирають гроші на потреби бійців АТО, на вимушених переселенців, на хворих дітей. Як відрізити справжнього волонтера від шахрая, турбує багатьох українців.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | «Хрещатик»

ОСНОВНИМ законом в Україні, який регулює роботу волонтерів, є закон «Про волонтерську діяльність», до якого Президентом нещодавно були внесені зміни. Згідно з даним законом, під «волонтерською діяльністю» розуміють добровільну, соціально спрямовану, неприбуткову діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги.

Під час Революції Гідності в Україні, можна сказати, зародилось волонтерство як напрям. На Майдані волонтери-медики допомагали пораненим, волонтери-психологи працюють з бійцями, які повернулися із зони АТО, за власний рахунок волонтери купують бійцям обмундирування та забезпечують харчами. Але на цій хвилі стало з'являтись багато людей, які, жадаючи легких грошей, обдурують українців.

Напевно, кожен з нас, побачивши волонтера, який збирає кошти, розмірковує: а чи він справжній? Чи не потраплять мої гроші до рук шахраїв? Прозорість діяльності, безкоштовність праці, наявність необхідних документів – основні критерії праці справжнього волонтера.

■ Кому надавати допомогу, а кому – ні. Поради від працівників благодійних фондів

Працювати за ідею

Отримання зарплатні волонтером суперечить самій суті поняття «волонтерство». Згідно з законом «Про волонтерську діяльність», організація може компенсувати волонтеру витрати на здійснення волонтерської діяльності: витрати на транспорт, харчування, відрядження.

Інтернет-ресурси пістряють об'явами з вакансіями волонтерів. Заробітну плату пропонують немаленьку – у середньому від 3 тис. до 6 тис. грн. Хоча зустрічаються об'яви, де зазначено, що праця не передбачає оплати, проте дає можливість отримати досвід та допомогти людям. Студенти-психологи або молоді юристи без досвіду роботи можуть скористатися

тися такою можливістю та за наявності вільного часу декілька годин присвятити гарній справі. Зрозуміло, тут не заробиш, але можна стати більш конкурентоспроможними завдяки досвіду.

Олександр Гаврилов, директор БФ «Мир і Честь», наполягає, що діяльність волонтера є цілком безкоштовною. Якщо волонтер таки отримує зарплату, то це – ознака шахрайства.

Тож волонтерська діяльність не передбачає восьмигодинного робочого дня. Людина присвячує себе корисній для суспільства справі в увійні від роботи чи навчання час. Інакше їй просто буде ні з чого жити. Тому дивно бачити одних і тих самих волонтерів кожен день з ранку до вечора у супермаркетах або на станціях метро. У такому разі важко повірити, що вони не отримують грошей за свою працю.

Неповнолітні мають право займатися благодійницькою діяльністю у позанавчальний час, лише за згодою батьків і не більше 4-х годин на день.

■ Відсутність документів видає горе-волонтера

Волонтер повинен мати з собою документ з назвою та реквізитами благодійного фонду,

посвідчення волонтера, номер телефону фонду та договори з людьми, для яких він збирає кошти.

За словами Олександра Гаврилова, якщо виникла підозра, потрібно зателефонувати за номером, зазначенним у реквізитах. Можливо, такої організації взагалі немає. Слід назвати прізвище волонтера та номер посвідчення і запитати, чи є взагалі такий волонтер, і до якого терміну дійсне посвідчення.

Артур Цюра, працівник благодійного Фонду «Соціальне Партнерство», розповідає: «Якщо є можливість, потрібно відвідати організацію та пересвідчитись у її справжності на власні очі. Наприклад, ми обов'язково запрошуємо відвідати наш фонд кожного дноря.

Також варто подивитися сайт організації. Там має бути інформація про діяльність, про те, для кого збираються гроші, про людей, яким уже допомогли, та, в ідеалі, фотозвіт. Наприклад, фонд на зібрані кошти закуповує теплі речі для дитячого будинку. Фото речей та як їх передають.

«Однак з організаціями, які допомагають бійцям у зоні АТО, трохи інша ситуація. Хлопці бояться засісти за близьких і просять не фотографувати», – розповідає Олександр.

На його думку, співвідношення справжніх волонтерів та шахраїв – приблизно 50:50, тобто шансів передати свої чесно зароблені гроші до кишені афериста не так уже й мало. Тому, мабуть, при виникненні будь-якої підозри слід пройти повз, адже і справжніх волонтерів у нас не бракує ■

Допомогти Дніпру стати чистим

■ Традиційно на початку червня столичні дайвери й скаути провели екоакцію з нагоди Міжнародного дня очистки водойм

В акції у Гідропарку взяли участь близько 30 професійних водолазів з Клубів підводного плавання «Атлантида» НТУУ «КПІ» та дайвінг-клубів «Апнос» і «Катран». Вони очищали річку, занурюючись у глибину дніпровських вод і дістаючи з дна сміття, яке з'являється там буквально щодня.

Ясія МОХАММАД | «ЮН-ПРЕС», спеціально для «Хрещатика»

НА ТЕРИТОРІЇ столичного «Золотого» пляжу в Гідропарку близько 30 професійних водолазів з кількох дайвінг-клубів діставалися дна Дніпра, щоби прибрати звідти велику кількість сміття, що з'являється там постійно. Також в акції взяли участь члени молодіжної скаутської організації «Орієнта», майстер якої Наталя Нестереня є відомим в Україні дайвером. Їх підтримали працівники комунального підприємства «Плесо» з охорони, утримання та експлуатації земель водного фонду Києва. Всіх їх об'єднала одна мета: донести до громадськості те, що навколошній світ треба берегти й тримати в чистоті.

Як зазначив представник клубу «Атлантида» НТУУ «КПІ» Олексій Аристов, в їхній просвітницькій роботі з громадянами велику користь приносять ЗМІ. Адже медіа – ефективний засіб поширення інформації. «У нас великі проблеми з екологією, тому ми хочемо навчити людей не смітити», – запевняє пан Аристов.

З дна Дніпра водолази частіше за все діставали автомобільні покришки й колеса. Окрім цього було знайдено чимало металобрухту. «Ми сподіваємось зібрати близько 200 кг сміття, – зазначив президент дайвінг-клубу «Апнос» Андрій Лагутін. – Наш клуб уже понад 10 років про-

Із дна Дніпра водолази частіше за все діставали автомобільні покришки й колеса

водить такі акції. Рекорд був півтори тонни зібраного непотребу». Пан Лагутін запевняє, що коли кожен киянин, приїжджаючи на відпочинок, збиратиме потроху сміття, то через рік-півтора Київ стане чистішим.

Цікаво було спостерігати, як дайвери одягають чудернацькі костюми, перетворюючись на персонажів з фантастичного фільму, їх зникають під водою. А потім виринають звідти, тримаючи в руках усіля-

кий непотріб. Цим вони запобігають травмуванню любителів поплавати, а тим більше погрінати.

Міжнародний день очистки водойм проводиться щороку в перші вихідні червня (в країнах СНД). У Європі ж водойми очищують на початку осені. Професійні дайвінг-клуби добровільно приїжджають до водоймищ, адже хочуть зробити свій вклад у відновлення навколошніого сектора.

МЕГАПОЛІС

Подвиг Андрія Клименка

Про геройчний подвиг, здійснений у боях за село Гатне, написав у своєму листі ветеран Великої Вітчизняної, тоді командир кулеметної роти 3-го батальйону 722-го стрілецького полку 206-ї стрілецької дивізії Олексій Трохимович Довбня. Він розповів про Андрія Сергійовича Клименка, пілітра цієї дивізії.

Уривок з листа (написаний 12.11.1987 р., м. Ізюм):

«Ворог сильно укріпився в селі Гатне й чинив неймовірно шалений опір. Бій ішов буквально за кожний метр землі, що лежить між Микільською Борщагівкою і Гатним. Особливо косив наших воїнів ворожий кулемет, що стояв на північно-східній околиці села Гатне. Через нього бійці змушені були залягти в балці перед самим селом. Тоді комісар двісті шостої стрілецької дивізії товариш Октябрський кличе до себе політрука Андрія Клименка і каже: «Андрію, залиши пельку тому фашисту», вказуючи рукою на ворожий кулемет. Клименко взяв у бійців ще дві гранати і поповз вліво по балці, де

був ворог. Повз він повільно, обережно, прикриваючись складками місцевості, кущами бур'яну, а потім зник з нашого поля зору. Тривали довгі хвилини — і раптом вибухи далеко під сараєм: один, другий третій — і ворожий кулемет замовк. Комісар Октябрський підхоплюється на ноги і кричить: «Хлопці, за мною! Бий фашиста!», — і швидко побіг уперед. Солдати всі дружно підхопилися і з криком «Ура!» кинулися на ворога... Піднімаємося на узвиши. Перші будинки села... Зав'язується рукопашний бій. Наші бійці деруться хоробро. Ворог б'ють багнетом, прикладом, лопатою й усім, чим хто може. Ворог не витримав натиску наших солдатів і почав бігти вглиб села... До пізньої ночі ми очистили село Гатне від ворога. Багато фашистів знайшли собі могилу в цьому бою і на вулицях Гатного. Але навіки залишилося там й чимало наших воїнів. Загинув у боях за оборону Києва пропавлений комісар дивізії товариш Октябрський, якого поховали в Києві на Байковому кладовищі. Село Гатне від цього бою сильно постраждало. Більшість будинків села були зруйновані або згоріли»...

Вони захищали Київ

В невеличкій школі села Гатне, що на південній околиці Києва, 20 років тому було відкрито два музеї: історико-краєзнавчий і етнографічний. Усі експонати багато років збиралі учні школи під керівництвом вчителя історії Галини Семенівни Коломієць. Найважливішою та найболючішою сторінкою історії в музеї є Велика Вітчизняна війна.

Наталя ПЛОХОТНЮК | спеціально для «Хрещатика»

Подвиг Івана Долганіна

Про подвиг Івана Опанасовича Долганіна, старшого лейтенанта, командира батальйону 737-го стрілецького полку 206-ї стрілецької дивізії, який був родом із Мордовії, а загинув при захисті села Гатного, написав його брат у листі до пошуковців.

Уривок з листа:

«Батальйон під командуванням моого брата, старшого лейтенанта Долганіна Івана Опанасовича, обороняючи село Гатне влітку 1941-го, шість разів переходив у контратаку і викидав із села фашистських гадів. За по-відомленням майора Молокова, якому було наказано не пропустити ворога до Києва, мій брат свято виконав військовий обов'язок. Коли в батальйоні майже нікого не залишилося, мій брат сам ліг за кулемет і разом з одним молодшим лейтенантом відбивав гітлерівців. Вони не пішли від кулемета, навіть коли фашисти були зовсім поруч і кидали в них гранати. Поранені, стікаючи кров'ю, два радянських офіцери розстрілювали впритул фашистів... Потім підійшло підкріплення, але вони обидва були важко вбиті — 10 серпня 1941-го року віддали життя за Батьківщину!»

11–13 серпня 1941 року бої за село Гатне досягли найвищої напруги. Село по 3–4 рази переходило із рук в руки. Все навколо кипіло й розривалося, громіли гармати, тріщали кулемети, горіли хати, падали солдати, поранені просили допомоги. Скрізь

лунали команди і гучне «Ура!». Впритул розстрілювали ворожі танки, закидали їх пляшками із запалювальною рідиною, а солдати вступали в рукопашний бій. Глибокі яри та балки на околиці села служили німцям добрим прикриттям і захистом для наземного вогню, але не врятували їх, а стали для них могилами. У зведеннях штабу КиУР від 12 серпня 1941 року повідомлялося: «... бійці КиУР вели жорстокі бої з наступаючим ворогом. Під тиском наших частин ворог відступає з Крюківщини, Тарасівки, Гатного, Чабанів, Новоселиць й Пирогова...».

Три дні 206-та стрілецька дивізія вела напружені бої, вибиваючи ворога із с. Гатного.

14–15 серпня 1941 року Радінформбюро повідомляло: «Бій за село Гатне — одна з яскравих героїчних сторінок оборони Києва. В жорстоких боях під Києвом частина підполковника О. І. Попова розгромила 530-й німецький мотопіхотний полк...». В цих боях ворог поніс втрати в життєвій силі до 70 % чисельності дивізії.

В жорстоких боях за село Гатне загинули десятки героїв, таких, як командир взводу 722-го стрілецького полку 206-ї стрілецької дивізії росіянин А. С. Володін, українець А. Б. Свищ, білорус В. В. Лазорчик, казах К. А. Калдібеков, туркмен А. Н. Байнаєв, дагестанець М. А. Адуев та інші сини народів Крайні Рад. Їхні імена викарбувано на пам'ятнику в с. Гатне ■

Остання дорога довжиною в 74 роки

Поряд з Києвом в селі Гатне перепоховали останки 42 бійців-червоноармійців, які захищали Київ від нацистів влітку 1941 року. Рідні двох солдат приїхали провести в останню дорогу полеглих.

Ольга ПЛОХОТНЮК | спеціально для «Хрещатика»

ЗА ОСТАННІХ сім років пошуковцями археологічного патріотично-пошукового об'єднання «Дніпро-Україна» знайдено й перепоховано в братських могилах останки 870 загиблих у боях Другої світової. Із них визначені імена ста одного героя.

Нинішнього року на меморіалі з'явилися ще два прізвища захисників Києва.

Старшина Валентин Кормич з Харкова і чернігівець Феодосій Лисюк навікі лишилися 30-річними.

«Цих бійців разом із десятком інших ми підняли неподалік від містечка Березань, біля старої дороги, якою влітку 1941 року відступали, намагаючись вирватися з Київського котла, зневорвлені,

відомі імена солдат тієї війни чині, пошуковці переконані, вони повинні бути поховані з усіма почестями.

I пошуковці, й ті, хто їм допомагає, запевняють, що будуть продовжувати шукати останки загиблих. Війна закінчиться лише тоді,

коли поховають з почестями останнього солдата. I це — не порожні слова.

Ta як може бути інакше, коли поруч з могилою стоїть 79-річний син старшини Валентини Кормича, його онук з дружиною, рідні. Проїхавши через кордони з Се-

вастополя, родичі солдата не стримують сліз.

«Я зустрівся зі своїм батьком, якого втратив, коли мені виповнилося лише 5 років, через 74 роки. I відразу ж з ним розпрощався, — каже Віталій Кормич. — Ми були впевнені, що батько загинув на кордоні, біля села Семятічі, де його застала війна. Адже там прикордонники стояли до кінця! До війни батько був завучем школи на Харківщині, на фронт пішов з первого дня, а потім став прикордонником. У нас вся родина — прикордонники: і я, і мій син. Дуже страшно усвідомлювати, що Україна тепер для нас — інша держава.

Бля братської могили відбувся мітинг-реквієм, православний молебень за загиблими і традиційний салют. У землю, де вже покояться понад 400 захисників і визволителів Києва, лягли десятки трун з останками солдатів...

Лунають залпи салюту, урочистим маршем проходить почесна варта, в небо злітають білі голуби, як душі полеглих солдат...

Головне, щоб залишалася пам'ять ■

АФІША

кінопрем'єри

«Думками навиворіт»

Країна: США
Студія: Walt Disney Pictures, Pixar Animation Studios
Режисер: Піт Доктер
Тривалість: 102 хв.

Як і більшість людей, дівчинка Райлі Андерсон відчуває емоції – завдяки крихітним істотам. Це Гнів, Відраза, Страх, Печаль і Радість, які живуть у штаб-квартири формування емоцій, де приймаються рішення. Переїхавши з родиною до Сан-Франциско, Райлі відчуває себе сомотньо, до нової обстановки мають звикнути і її емоції. Оскільки Радість загубилася, взяти владу в свої руки збирається Печаль...

В кінотеатрах «Кіїв», «Україна», «Сінема-Сіті Київ», IMAX, мережах кінотеатрів «Одеса кіно» і «Баттерфляй»

«Ганмен»

Країна: Велика Британія, Франція, Іспанія
Студія: Studio Canal, Silver Pictures
Режисер: П'єр Морель
В ролях: Шон Пенн, Ідріс Ельба, Хав'єр Бардем
Тривалість: 115 хв.

Міжнародного найманця, снайпера Джима Тер'є, підставляє організація, на яку він працює. Тож снайпер змушений переховуватися по всій Європі. Старі друзі, які намагаються йому допомогти, стають мішенню, чого Тер'є допустити не може. Екранизація роману Жан-Патрика Маншетта «Позиція для лежачого стрілка».

В кінотеатрах «Україна», «Сінема-Сіті Київ», мережі кінотеатрів «Баттерфляй»

«Палкі втікачки»

Країна: США
Студія: New Line Cinema, Warner Bros
Режисер: Енн Флетчер
В ролях: Різ Візерспун, Софія Вергара, Метью Дель Негро
Тривалість: 88 хв.

Приваблива офіцер Купер аж ніяк не схожа на працівницю поліції. Вона отримує завдання супроводити до суду молоду жінку, яка даст свідчення проти глави картелю. На шляху дівчат постануть продажні поліцейські та наймані вбивці, які намагатимуться знищити небезпечною свідка.

В кінотеатрі «Сінема-Сіті Київ», мережах кінотеатрів «Баттерфляй» та «Одеса кіно»

театральна афіша на 18 – 24 червня

Ведуча рубрики **Марія БЕЛЯЄВА**
kreschatic_culture@ukr.net

ТЕАТР РОСІЙСЬКОЇ ДРАМИ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Адреса: вул. Б. Хмельницького, 5
 Тел: (044) 234-42-23, www.rusdram.com.ua

18 червня (чт.) – 20.00 «Жирна свиня», Ніл Лабут, 1 год. 35 хв., нова сцена

19 червня (пт.) – 19.00 прем'єра «Потрібен брехун», Дімітріс Псафас, 2 год. 10 хв.

19 червня (пт.) – 20.00 «Літожевільні чоловіки», майже дрібниця, Г. Ару, 1 год. 40 хв.

19 червня (пт.) – 20.00 прем'єра «Варшавська мелодія», лірична драма, Леонід Зорін, 1 год. 40 хв., сцена під дахом

20 червня (сб.) – 18.00 «Пізанська вежа», фарс, Надія Птушкіна, 2 год. 10 хв., нова сцена

20 червня (сб.) – 19.00 «Д-р», комедія, Браніслав Нушич, 3 год.

20 червня (сб.) – 20.00 «Клавдія Шульженко. Старовинний вальс», музично-сценічна композиція Ольги Гаврилук і Ольги Когут, 1 год. 20 хв., сцена під дахом

21 червня (нд.) – 18.00 «Останнє кохання», мелодрама, Валерій Мухар'ямов, 2 год. 15 хв., нова сцена

21 червня (нд.) – 19.00 «Вишневий сад», комедія, Антон Чехов, 2 год. 35 хв.

21 червня (нд.) – 20.00 «Edith Piaf: життя в рожевому світлі», О. Гаврилюк, 1 год. 10 хв., сцена під дахом

22 червня (пн.) – 19.00 «Сто п'ята сторінка про кохання», історія у двох частинах, сценічна композиція М. Резніковича, 2 год. 30 хв.

22 червня (пн.) – 20.00 «Скажена кров», Нуркан Ерпулат, Йенс Хільє, 1 год. 40 хв., нова сцена

23 червня (вт.) – 19.00 прем'єра «Ризик (Коханці та злодії)», фарс у подвійному ключі, Едуардо де Філіппо, Даріо Фо, 1 год. 50 хв.

23 червня (вт.) – 20.00 «Жінка і чиновник», історія, Альдо Ніколаї, 1 год. 30 хв., нова сцена

24 червня (ср.) – 19.00 «Уявний хворій», комедія, Жан-Батіст Мольєр, 2 год. 35 хв.

24 червня (ср.) – 20.00 прем'єра «Над прірвою в...» (Norway.Today), Ігор Бауершма, 1 год. 20 хв., сцена під дахом

ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

Адреса: пл. Івана Франка, 3
 Тел: (044) 279-59-21, 279-71-01, www.ft.org.ua

18 червня (чт.) – 19.00 «Приборкання норовливої», Вільям Шекспір

18 червня (чт.) – 19.00 «Скланий звіринець», Тенессе Вільямс

19 червня (пт.) – 19.00 «Швейк», за мотивами роману «Пригоди бравого вояки Швейка» Ярослава Гашека

20 червня (сб.) – 19.00 «Кайдаша сім'я», комедія, Іван Нечуй-Левицький

20 червня (сб.) – 19.00 «Самотня леді», мелодрама, Ігор Афанас'єв

21 червня (нд.) – 12.00 «В неділю рано зілля копала...», Ольга Кобилянська, інсценізація Неди Нежданої

21 червня (нд.) – 19.00 «Едіт Піаф. Життя в кредит», мюзикл, Ю. Рибчинський, В. Васалатій

23 червня (вт.), 24 червня (ср.) – 19.00 прем'єра «Великі комбінатори», за мотивами роману «12 стільців» І. Ільфа, Е. Петрова

ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ

Адреса: Броварський просп., 25
 Тел: (044) 517-89-80, www.drama-comedy.kiev.ua

18 червня (чт.) – 19.00 «Моя прекрасна сука (Сильвія)», лірична комедія, А. Герні, 2 год. 5 хв.

19 червня (пт.) – 19.00 «Глядачі на виставу не допускаються!», М. Фрейн, 3 год. 40 хв.

20 червня (сб.) – 19.00 «Небезпечні звязки», Шодерло де Лакло, 3 год.

21 червня (нд.) – 19.00 «Корсиканка», історичний анекдот, І. Губач, 2 год. 15 хв.

23 червня (вт.) – 19.00 «Сімейні сцени», А. Яблонська, 1 год. 25 хв., мала сцена

ТЕАТР «КОЛЕСО»

Адреса: Андріївський узвіз, 8
 Тел: (044) 425-04-22, www.teatr-koleso.kiev.ua

20 червня (сб.) – 18.00 «Людина та Вічність», філософічний жарт, А. Курейчик, 2 год. 30 хв.

21 червня (нд.) – 18.00 «Вовки та...», криміналістична комедія, О. Островський, 3 год. 40 хв.

24 червня (ср.) – 19.00 «Цілуї мене, Кет! або Приборкання норовливої», мюзикл, К. Порттер

ТЕАТР НА ЛІПКАХ

Адреса: вул. Липська, 15/17
 Тел: (044) 253-62-19, www.tuz.kiev.ua

20 червня (сб.) – 18.00 «Людина та Вічність», філософічний жарт, А. Курейчик, 2 год. 30 хв.

21 червня (нд.) – 18.00 «Вовки та...», криміналістична комедія, О. Островський, 3 год. 40 хв.

24 червня (ср.) – 19.00 «Четверта сестра», чорна комедія, Януш Гловацик

21 червня (нд.) – 19.00 «Голубка», трагікомедія, Жан Ануї

21 червня (нд.) – 19.00 «Синій автомобіль», трагікомедія, Ярослав Стельмах

23 червня (вт.) – 19.00 «Бери, люби, тікай!», реаліті-шоу спального району, Оксана Савченко, камера сцена

23 червня (вт.) – 19.00 «Жара», граматика пристрасті, Іван Бунін, мікросцена

24 червня (ср.) – 19.00 прем'єра «Метод Гронтольма», ігри кар'єристів, Жорді Гальсеран, камера сцена

24 червня (ср.) – 19.00 «Потрібні брехуни!», скажена комедія, Ів Жаміак

19 червня (пт.) – 19.00 «Push up 1-3» («Під тиском 1-3»), страшна комедія, Роланд Шимельфенгіс, російська мова, камінна зала

20 червня (сб.) – 19.00 «Азалія», лірична комедія, Ів Жаміак

21 червня (нд.) – 19.00 «Примадонни», комедія, Кен Людвіг, камінна зала

23 червня (вт.), 24 червня (ср.) – 19.00 «Генерали у спідницях», французька комедія на 2 дії, тільки для дорослих, Жан Ануї

МОЛОДИЙ ТЕАТР

Адреса: вул. Прорізна, 17
 Тел: (044) 234-62-51, www.molodiy.kiev.ua

18 червня (чт.) – 19.00 прем'єра «Соло для годинника з босем», комедія, Освальд Заградник

18 червня (чт.) – 19.00 прем'єра «Сталкер», специфічна комедія, Павло Арє, камера сцена

19 червня (пт.) – 19.00 «Любов людей», трилер, Дмитро Богославський, камера сцена

19 червня (пт.) – 19.00 «Маринований аристократ», спільне українсько-британське fantasy, Ірина Коваль

20 червня (сб.) – 19.00 «Неймовірна історія кохання», Кіра Малініна за твором Г. Маркеса «Очи блакитного собаки», камера сцена

20 червня (сб.) – 19.00 «Четверта сестра», чорна комедія, Януш Гловацик

21 червня (нд.) – 19.00 «Голубка», трагікомедія, Жан Ануї

21 червня (нд.) – 19.00 «Синій автомобіль», трагікомедія, Ярослав Стельмах

МЕДИЦИНА

Дрібниці правлять світом, так, здається, казали колись мудрі люди. Від дрібниць залежить здоров'я людини. Наприклад, чи знаєте ви, що нестача всього 150-300 мікrogramм йоду на добу може спровокувати жахливі наслідки для організму людини? Йододефіцит, або розлади в здоров'ї, пов'язані з нестачею цього важливого мікроелементу, і можуть викликати затримку в рості та розвитку дітей, порушення пам'яті, спровокувати рак молочної залози у жінок, викликати беспліддя.

Олекса ЧЕРЕВАТИЙ
спеціально для «Хрещатика»

В П'ЯТИ західноукраїнських областях (Волинська, Закарпатська, Львівська, Рівненська, Тернопільська) нестача йоду провокує у 50 % дітей та 30 % дорослих епідемію дифузного зобу. Дифузний зоб — це захворювання, яке виникає в зв'язку з підвищеним функцією щитовидної залози, що призводить до надходження надмірної кількості тироксину до крові. Наслідками захворювання стають розлади в роботі серцево-судинної системи, різка втрата ваги тіла, порушення обміну речовин, надмірна збуджуваність та пітливість людини. При відсутності своєчасного лікування хвороба може мати важкі наслідки та вимагати хірургічного втручання.

Наслідок нестачі йоду — порушення в роботі щитовидної залози. Проблеми в роботі цієї залози, у свою чергу, — причина багатьох проблем зі здоров'ям, які щороку вражають мільйони людей у всьому світі. Але на фоні інших глобальних проблем зі здоров'ям значення щитовидної залози часто недооцінюється. За даними Модерного діабетично-го центру України, за 2014 рік у країні було виявлено понад 40 000 пацієнтів із діагнозом раку щитовидної залози. Майже 8 000 діагностованих проживають в Києві та Київській області — регіоні, на якому лежить прокляття Чорнобильської катастрофи 1986 року. Рак щитовидної залози — дуже небезпечне захворювання, яке в той же час складає лише 2 % від загальної кількості патологій та порушень здоров'я, причиною яких є неправильна робота цього надважливого органу — щитовидної залози.

Що це — щитовидна залоза?

Щитовидна залоза — це найбільша залоза в організмі людини, розташована в ший. Цей орган ендокринної системи має форму метелика та складається з великої кількості кровоносних судин та м'язів. Основне завдання цього невеличкого органу, масою в 60 г, — продукування надважливих гормонів, які приймають участь в роботі всього орга-

Чому важлива щитовидна залоза?

■ Кожна третя неінфекційна хвороба в світі — це результат порушення роботи щитовидної залози

нізму. Коли цей орган працює нормально, він залишається непомітним для людини. Ні його розміри, ні його робота. Коли ні — починаються проблеми.

Гормони, які виділяє щитовидна залоза, діють по всьому організму, забезпечуючи нормальні обмін речовин, регулюючи температуру тіла, кров'яний тиск, роботу м'язів, мозку і т. ін. Від роботи цього органу залежить стан всього організму людини. В її щоденному житті досить важко помітити порушення в роботі щитовидки, списуючи симптоми на звичайну втому, нервовість, проблеми на роботі та інше. Але несвоєчасне діагностування порушення може мати жахливі наслідки, в тому числі і привести до раку. Тому важливе значення має своєчасне діагностування.

За оцінками експертів, ризик мати проблеми з щитовидною залозою зростає на 30 % для людей, які народилися після 1968 року, а також для людей віком за 35 років. Жінки мають більшу вірогідність отримати проблеми з щитовидною залозою і стати жертвою раку.

Нижче ми наводимо кілька симптомів, які свідчать про те, що з вашою щитовидною залозою якісно проблеми. Виявити вчасно ці симптоми дуже важливо, так як затримки можуть стати причиною більших та серйозніших ускладнень.

Почуття втоми

Почуття втоми і відчуття вичерпаності життєвої енергії — це симптоми, пов'язані з великою кількістю умов, але вони тісно пов'язані і з роботою щитовидної залози. Якщо ви втомилися вже вранці або весь день після доброго та повноцінного сну почуваете себе виснаженим — це ознака того, що ваша щитовидна залоза працює ненормально. Занадто мало гормону щитовидної залози потрапляє через кров до м'язів людини. Хронічна втома — це один із найперших симптомів проблеми з щитовидкою.

Депресія та поганий настрій

Відчуття втоми, депресія, постійний пригнічений настрій — все це може бути ознакою проблем зі щитовидною залозою. Рівень «гормону радості» — серотоніну в головному мозку людини напрямку залежить від активності щитовидної залози. Чим менше виробляється щитовидною залозою специфічних тиреоїдних гормонів — Т3 (тироксину) і Т4 (трийодтироніну), тим

гірше себе почуває людина, тим більше вона склонна до депресії. Надмірна ж активність залози так само негативно впливає на самопочуття людини, провокуючи гіпертиреоз. Надмірне насичення крові людини гормонами щитовидки прискорює обмін речовин, метаболізм. Людина відчуває себе гіперактивною, не може розслабитись та заспокоїтись, виникають порушення сну, травлення. Зростає апетит.

Послаблення відчуття смаку та запаху

Несправність залози може провокувати погіршення когнітивних функцій головного мозку, пригнічувати здатність людини сприймати і розрізняти смак та запах.

Надлишок в крові гормонів щитовидної залози прискорює роботу серця. Частіше пульс, людина чітко вирізняє його в кінцівках. Така реакція організму може супроводжуватись болем та тяжкістю у грудях.

Сухість шкіри

Суха шкіра, зуд, неприємні відчуття при дотиках — все це може свідчити про гіпертиреоз. Уповільнення або прискорення обміну речовин викликає зміну властивостей та кольору шкіри людини, що можна помітити неозброєним оком. В залежності від порушення у людини зменшується або, навпаки, підвищується потовиділення, нігти стають занадто ламкими.

Порушення в роботі кишечника

Запор, проблеми з роботою кишечнику — результат порушення процесу травлення їжі, що виникає при розладі функції щитовидної залози. З іншого боку, гіперактивна робота за-

лози провокує діарею. Лікарі відносять порушення травлення до трьох основних симптомів того, що щитовидна залоза працює ненормально.

Високий кров'яний тиск

Високий кров'яний тиск — єдиний з симптомів розладу щитовидної залози. Вважається, що надмірна активність щитовидної залози підвищує ризик гіпертонії втрічі. Існує також припущення, що нестача гормонів щитовидної залози сповільнює роботу серця, створюючи надмірний тиск на стінки сосудів, що так само небезпечно впливає на організм людини.

Відчуття холоду та озноб, не спровокований низькою температурою повітря

Уповільнення обміну речовин, викликане порушенням в роботі щитовидної залози, приводить до того, що клітини спаляють менше енергії, виділяючи менше тепла. Тому людина відчуває холод навіть у спекотну погоду. На противагу цьому, надмірна активність залози провокує надмірне потовиділення та швидке спалення енергії клітинами.

Зміна в голосі

Якщо ви почали раптово хрипіти, з'явилася відчуття кому в горлі, а ваша шия виглядає набряклою, це свідчить про проблеми зі щитовидною залозою.

У випадку, коли ви виявили у себе більше трьох симптомів, варто звернутися до лікаря та пройти тест гормонального фону у вашому організмі. Тільки лікар зможе вам призначити правильне лікування та порадити, як швидко відновити нормальну роботу вашої щитовидної залози ■

новини медицини

Ситуація з інсуліном у столиці стабільна

Проблема закупівлі інсуліну для мешканців столиці повністю вирішена і всі кияни, хворі на цукровий діабет, будуть ним забезпечені. Про це заявив заступник голови КМДА Михайло Радуцький у програмі «У центрі уваги» на ТРК Київ.

«Наразі антимонопольний комітет не прийняв скаргу однієї з вітчизняних фармацевтичних компаній, торги розблоковано, і у нас немає перешкод для закупівлі інсуліну. Тож проблема закупівлі її постачання інсуліну для киян повністю вирішена. 25 % інсуліну були імпортними, і саме на них була скарга, а вітчизняний інсулін КП «Фармація» вже отримує. За особистої допомоги Віталія Кличка ми спромоглися вирішити цю проблему», — сказав Михайло Радуцький.

Він також наголосив, що ситуація з інсуліном — це проблема, яка виникла не цьогоріч. «Це система проблема, яка протягом 23 років не вирішувалася. Цього ж року, стикнувшись із нею, керівництво міста прийняло рішення детально розібратися та знайти важелі впливу. Ми зібрали нараду, на яку запросили громадських активістів, головних ендокринологів столиці й України, представника комісії з призначення інсуліну та представників міського Департаменту охорони здоров'я, на якій ми обговорили низку важливих питань і шляхи їх вирішення. Після того, як всі виконають поставлені завдання, ми сподіваємося розробити план дій, аби наступного року така ситуація не повторилася», — наголосив заступник голови КМДА.

У військоматі Подільського району відкрито медичний кабінет та пункт забору крові

Для зручності призовників та з метою оперативного проходження медичної комісії, у військоматі Подільського району відкрито медичний кабінет. Оскільки військомат знаходиться на території Шевченківського району, то подільські призовники мали долати велику відстань до медичних закладів для проходження комісії. На прохання мешканців, у приміщенні військомату організовано роботу лікарів, є можливість здати аналізи, пройти ЕКГ та виміряти тиск. «Хлопці, яких викликають до військомату, тепер мають можливість на місці здати необхідні аналізи та пройти медичні процедури», — зазначив голова Подільської РДА Валентин Мондриївський. Він спільно з працівниками райдерджадміністрації, які виявили бажання стати добровольцями у загонах територіальної оборони Подільського району, перевірив роботу медпункту та пройшов обстеження. За результатами перевірки голова району дав доручення доопрацювати умови проведення медичних оглядів, щоб уникнути появи черг та підвищити оперативність.

«Інвалідність в Україні та сучасному світі»

Нешодавно на базі Оболонського районного в місті Києві центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді відбувся спільній семінар для спеціалістів мережі столячих ЦССДМ «Інвалідність в Україні та сучасному світі». Під час зустрічі порушувалось питання шляхів нормалізації самостійного життя бійців, які отримали інвалідність в ході проведення АТО. Зокрема зверталася увага на специфіку даної категорії та особливості реабілітації.

РЕЛІГІЯ

слово священика

«Дарований Богом»

ПРЕПОДОБНИЙ Дорофей був родом з Ашkalону і ранню молодість провів з родиною в палестинському місті Газа. До свого приходу в монастир вивчав світські науки. Є думка, що його вчителем міг бути відомий християнський ритор та екзегет Прокопій Газький. Сім'я Дорофея була заможною: відомо, наприклад, що брат Дорофея власним коштом побудував лікарню в монастирі авви Серіда, де подвівався сам святий. Причини, що спонукали Дорофея піти в монастир, невідомі, так само, як і вік, в якому він прийняв постриг. Відомо, що чернечий постриг він прийняв не відразу, а проживав якийсь час поряд із монастирем, використовуючи статки свого великого спадку.

Прийшовши в монастир преподобного Серіда, Дорофей став келійником святого Іоана Пророка і був його послушником протягом десяти років. Основним його послухом у монастирі став прийом мандрівників, до якого він виявляв велике терпіння і старанність. Після 540 р., коли помер настоятель монастиря авва Серід, а разом з ним і наставник преподобного Дорофея Іоан Пророк, Дорофей пішов з обителі авви Серіда. Можливою причиною цього стало бажання братії обрати його ігуменом, від чого він через смирення відмовився. Незабаром поруч з Дорофеєм на його новому місці подвигу почали селитися інші ченці, що послужило причиною для утворення нового монастиря,

Кожне ім'я щось означає. Зараз стало модним «прогнозувати» життя людини за тим, яке ім'я їй дають. Але правильніше було б сказати, що ім'я – це певне побажання, як прожити своє життя, або висловлення відчутності за те, що дитина з'явилася на світ. Принаймні, для батьків дитина, на яку з нетерпінням чекають, – це дар Божий. Серед церковних імен насправді немало таких, які мають саме це значення. Як не дивно, але імена Богдан, Федір, Федот мають саме таке значення: «дарований або даний Богом, дар Божий». 18 червня припадає пам'ять преподобного авви (старця) Дорофея – і його ім'я також має подібне значення. Але крім того, сам цей святий муж став даром Божим для всіх тих, хто бажав навчитися жити по-християнськи, бо й до нашого часу натхненні повчання авви Дорофея не втрачають своєї цінності.

Архімандрит ЛАВРЕНТІЙ (Живчик) | спеціально для «Хрещатика»

настоятелем якого він залишився до самої своєї смерті в 620 р.

Авва Дорофей знаменитий своєю літературною спадщиною: повчаннями, посланнями, записом відповідей старців Варсонофія Великого та Іоана Пророка на питання преподобного Дорофея. Праці авви Дорофея є класикою аскетичної літератури, яка з користю для духовно-

го життя вивчається монахами та мирянами з метою аналізу помислів і поруходів душі християнина.

«Одного разу, – пише авва Дорофей, – ми вели бесіду про смирення, і один із вельможних громадян міста Гази, чуочи наші слова, що чим більше хтось наближається до Бога, тим більше бачить себе грішним, дивувався і говорив: «Як

це може бути?» – і, не розуміючи, хотів дізнатися, що означають ці слова. Я сказав йому: «Вельможний пане, скажі мені, за кого ти вважаєш себе у своєму місті?». Він відповів: «Вважаю себе за великого і першого в місті». Кажу йому: «Якщо ж ти підеш до Кесарії, за кого будеш вважати себе там?». Він відповів: «За останнього з тамтешніх вельмож». «Якщо ж, – кажу йому знову, – ти відправишся до Антіохії, за кого ти будеш там себе вважати?». «Там, – відповів він, – буду вважати себе за одного з простилюдин». «Якщо ж, – кажу, – пі-

деш до Константинополя і наблизишся до царя, там за кого вважатимеш себе?». І він відповів: «Майже за злідаря». Тоді я мовив до нього: «Ось так і святі: чим більше наближаються до Бога, тим більше бачать себе грішними».

В іншому повчанні авва вказує на важливість риси характеру людини – її совіті: «Коли Бог сотворив людину, то Він посів у ній щось Божественне, немовби якийсь помисел, який має в собі, подібно до іскри, і світло, і тепло. Цей помисел, який просвічує розум та показує йому, що добре і що зло, називається совіті, а вона є природним законом. Це ті криниці, що, як тлумачать святі отці, викупував Ісаак, а філістимляни засипали. Дотримуючись цього закону, тобто совіті, патріархи і всі святі ще перед написаними заповідями догодили Богові. Та коли люди через гріхопадіння закопали їй потоптали совіті, тоді виникла потреба в законі написаному, стали потрібні святі пророки, конечним зробився сам прихід Владики нашого Ісуса Христа, щоб відкрити і піднести її (совіті); щоб засипану цю іскру знову запалити дотриманням святих Його заповідей».

Для всіх, кого захоплює вир суєтного життя, нагадування про совіті і порядне життя – це справжній дар Божий, і саме такий важливий подарунок Господь подає нам через повчання преподобного авви Дорофея ■

православний календар

Преподобний Віссаріон, за походженням єгиптянин, ще в молодості очрестився і провадив строге життя, намагаючись зберегти дану йому при Хрещенні благодать. Бажаючи пізнати чернече життя близче, він вирушив у подорож святыми місцями, був у Єрусалимі, відвідав преподобного Герасима у Йорданській пустелі, бачив і інших пустельників, навчаючись у всіх правил чернечого життя. Після повернення він прийняв постриг і став учнем преподобного Ісидора Пелусіота. Святий Віссаріон прийняв на себе обітницю безмовності, приймав їжу один раз на тиждень, а іноді перебував без їжі 7 піття по 40 днів поспіль. Був випадок, коли преподобний, занурившись в молитву, стояв нерухомо 40 днів і 40 ночей без їжі та сну.

Від Бога преподобний Віссаріон отримав дар чудотворіння: коли його учні в дорозі сильно захочілися пити, він вчинив солодкою гірку воду; за його молитвою Господь посыпав на землю дощ, він міг немов суходолом переходити ріки; одним словом виганяв бісів, але робив це приховано, щоб уникнути слави. Смирення його було таким великим, що, коли одного разу священик звелів одному з мешканців скиту, який впав у гріх, вийти з храму, разом з ним вийшов і преподобний зі словами: «І я грішний». Слав преподобний Віссаріон тільки стоячи або сидячи. Більшу частину життя святий пробув під відкритим небом у молитовній самоті. Мирно відійшов до Господа, досягнувши глибокої старості.

20 червня

Священномученика Феодота Анкірського (303). Мучениці Валерії.

21 червня

Неділя 3-тя після П'ятидесятниці. Великомученика Феодора Стратилата (319). Святителя Феодора, єпископа Суздалського (1023). Знайдення мощей благовірних князів Василія і Константина Ярославських (XIII). Преподобного Ефрема, Патріарха Антіохійського (545). Преподобного Зосими Фінікійського (VI).

Ярославської (XIII) та Урюпинської (1821) ікон Божої Матері.

22 червня

Седмиця 4-та після П'ятидесятниці.

Святителя Кирила, архієпископа Александрійського (444). Преподобного Кирила, ігумена Білоозерського (1427). Препо-

добного Олександра, ігумена Кущівського (1439). Мучениць Фекли, Марфи і Марії в Персії (346).

23 червня

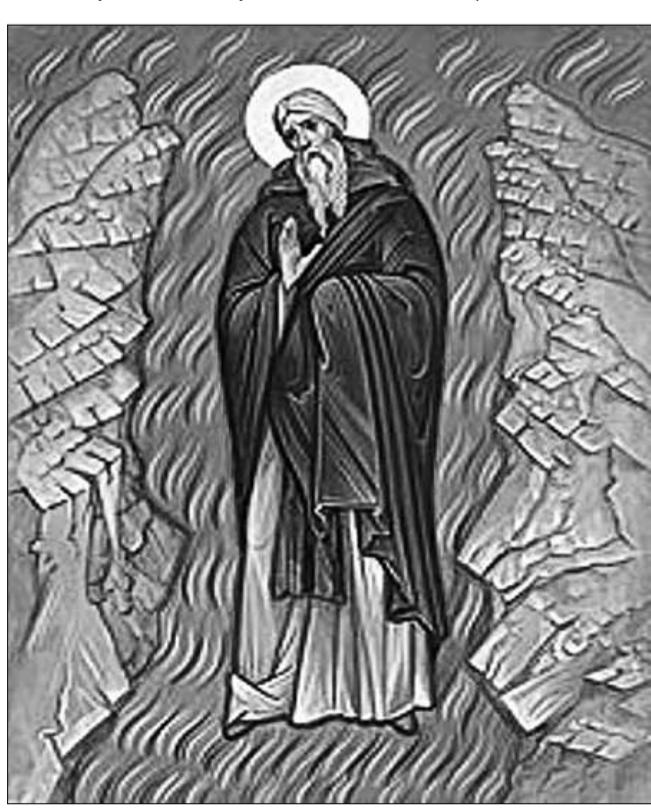
Преподобного Силуана Печерського, у Дальніх печерах (XIII–XIV). Мучеників Олександра, Антонія, діви (бл. 313). Преподобного Феофана Антіохійського (369). Святителя Вассіана, єпископа Лавдійського (409). Знайдення мощей святителя Василія, єпископа Рязанського (1609).

24 червня

Апостолів Варфоломія і Варнави (I). Ікони Божої Матері «Достойно есть» (Х)

Ікона Божої Матері «Достойно есть» знаходиться на Афоні в Карейському монастирі, який був заснований Константином Великим у 335 році. Прославилася ця ікона таким чином. Один старець, який мешкав неподалік Кареї разом з послушником, пішов на всеношну у неділю в монастир, а його учень, отримавши благословіння здійснити службу вдома, залишився. Під час всеношної він почув стук у двері, відчинивши, побачив незнайомця, якого привітно зустрів. Під час богослужіння, коли прийшов час перед 9-ю піснею прославляти Богородицю, вони обидва стали перед іконою і заспівали відому «Чеснішу херувим...». Але гість сказав: «У нас не так прославляють Божу Матір. Ми співаємо спочатку «Достойно есть», яко воістину блажити Тебе, Богородицю, присноблаженну, і пренепорочну, і Матір Бога нашого, – а вже після цього додаємо: Чеснішу херувим...». Молодий учень розчулівся до сліз, коли слухав нечувану досі пісню, і став благати прибульця навчити його так само величити Богородицю. Але у помешканні не було ані чорнил, ані паперу. Тоді гість сказав: «У такому випадку я напишу тобі цю пісню на камені, а ти вивчи її сам і навчи всіх інших християн, аби вони так прославляли Пресвяту Богородицю». Камінь, наче віск, став м'яким у руках дивного гостя, і слова глибоко вкарбувалися в нього. Накресливши пісню на камені, відвідувач назвався Гаврилом і став невидимим.

Усю ніч провів послушник у славослів'ї перед іконою Богородиці новою піснею. Вранці старець, повернувшись із Кареї, побачив, що послушник співає дивну пісню. Учень показав йому камінь і розповів, яке усе було. Старець повідомив про це собору святогорців, і всі прославили Господа і Матір Божу й заспівали нову пісню. Відтоді Церква прославляє Богородицю архангельською піснею «Достойно есть...», а ікона, перед якою вона була проголошена Архангелом, перенесена у Карейський собор і названа «Достойно есть».

Збірна України вдруге перемогла Люксембург

■ Підопічні Михайла Фоменка забили у ворота суперника 3 «сухих» голи

У Львові відбувся матч 6-го туру відбіркового турніру чемпіонату Європи з футболу-2016, в якому збірна України зустрічалася з командою Люксембургу і виграла з рахунком 3:0. Доля матчу була вирішена в другому таймі. Явний аутсайдер цієї гри, команда Люксембургу, зуміла на рівних притриматися з українцями протягом першого тайму. Однак у другому «синьо-жовті» зуміли дотиснути суперника і завдяки голам Артема Кравця, Дениса Гармаша та Євгена Коноплянки в підсумку відсвяткувати важливу перемогу.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

ГОЛОВНИЙ тренер команди Михайло Фоменко випустив на правий фланг захисту Миколу Морозюка замість дискваліфікованого Артема Федецького, компанію Євгену Хачеріді на позиції центрбека зайняв Ярослав Ракицький, а місце на вістрі атак української команди отримав Артем Кравець. Форвард київського «Динамо» відзначився дебютним голом за збірну у товариському матчі з грузинами, який відбувся під час зборів «синьо-жовтих» в Австрії, і у піднесеному настрої підійшов до важливого протистояння з представниками Бенілюксу. В інших кадрових рішеннях Михайло Іванович не здивував нікого — на поле вийшли всі найсильніші на поточний момент члени збірної. Команді Люксембургу довелось звернутися до найближчого резерву, аби замінити нападника Орельєна Жоашима та захисника Матіаса Йеніша, які через травми не прибули до «міста Лева».

Багато спеціалістів та експертів задавалися питанням на адресу тренерського штабу збірної: чи зможуть наші футболісти продемонструвати стовідсоткову гру у протистоянні з аутсайдером групи, зважуючи на кінець складного сезону? Як продемонстрував перший тайм, труднощі із психологією подолати не вдалося. Господарі поля грали першим номером, періодично створювали небезпеку біля воріт голкіпера Жонатана Жубера, але до реальних можливостей для

Динамівець Артем Кравець (праворуч) став автором першого голу у ворота Люксембурга

взяття воріт справа майже не доходила.

На 7-й хвилині Морозюк зробив кутовий для команди, Руслан Ротань виконав «стандарт», а удару головою Тараса Степаненка трохи не вистачило влучності. За десять хвилин м'яч, неначе знущаючись, оминув дальнюю стійку воріт команди з Люксембургу після удара Шевчука з-за меж штрафного майданчика. Традиційно багато рухалися на флангах Андрій Ярмоленко та Євген Коноплянка, у перші 45 хвилин зустрічі «червоні леви» знаходили управу на лідерів української команди.

А ось найактивнішим у спробах відзначитися у воротах команди суперника був Степаненко. На 25-й хвилині Тарас відгукнувся на подачу Ротаня зі штрафного, але м'яч після удару головою футболіста збірної України пролетів вище по-перечини. На 41-й хвилині Степаненко ледь не налякав Жубера «гарматою» з 35-ти метрів, проте голкіпер гостей зумів зреагувати на надскладний удар нашого хавбека.

У свою чергу збірна Люксембургу мала всього один момент для взяття воріт, і саме він ледве не привів до катасрофічних наслідків. Обрізка

у центрі поля призвела до того, що Да Мота втік від Морозюка і вийшов сам-на-сам із Пятовим. Лише щасливий збіг обставин у вигляді стійки воріт допоміг нашій збірній уникнути пропущеного голу.

Все змінилося після перерви. Михайло Фоменко з перших хвилин другого тайму випустив на поле Дениса Гармаша, аби додати гостроти під час створення атак збірної України. Крім того, значно підвищили рівень активності флангові захисники «синьо-жовтих». У матчах із суперником, який концентрує великі сили біля власних воріт, частіше за все важливо забити перший гол, щоби гра нашої команди в атаці стала більш розкutoю.

Допоміг щасливий випадок, завдяки якому Артем Кравець у другому матчі поспіль відзначився голом. М'яч після нації Морозюка і дотику Кравця влучив у самісінку дальнюю «шістку» воріт Жубера. Минуло всього десять хвилин, як «вистрілила» заміна Фоменка. Це Гармаш відгукнувся на нації Шевчука з лівого флангу і головою переправив «пламистого» у ціль.

Після цього збірна Люксембургу розкрилася, дозволивши українцям перейти на улюбл

ний стиль ведення гри — контратаки. У двох епізодах поспіль мав забивати Ярмоленко, якому у вирішальній фазі голівих моментів не вистачало холдинковності та влучності.

В останню четверть матчу швидкості на полі значно впали, оскільки «синьо-жовтих» влаштував рахунок на табло, а команда Люксембургу майже не мала змоги зачепитися за м'яч на половині поля української команди.

Фінальну крапку в грі встановив Коноплянка на 87-й хвилині. Ярмоленко не дотягнувся до м'яча після чудового розрізного пасу від Сидорчука, але справу довершив півзахисник «Дніпра», вразивши біля воріт Жубера — 3:0.

Після перемоги своїх підопічних головний тренер збірної Михайло Фоменко відзначив: «Чесно кажучи, я більше задоволений результатом, аніж грою. Дуже складно було відновити емоції гравцям, вони приїхали «порожніми» до розташування національної команди. Разом із тим хотів би відзначити вболівальників. Ми сподівалися і не сумнівалися, що у нас буде чисельна перевага. Вболівальники стали нашим дванадцятим гравцем і дуже підтримували команду» ■

пауерліфтінг

У Деснянському районі пройшов чемпіонат Євразії за версією GPA/GPF

Вихідними у Деснянському районі на базі ВРУФК пройшов чемпіонат Євразії з пауерліфтингу окремих дисциплін за версією GPA/GPF. Деснянський район на змаганнях представляли три команди. Наши спортсмени неодноразово піднімалися на п'єдестал, завоювавши шість перших та одне друге місце. Відтак, переможцями змагань стали: пауерліфтинг — Олександра Мороз зайняла перше місце у ваговій категорії до 60 кг серед тінейджерів (15 років) (СК «Надія» ЦФЗН «Спорт для Всіх»); Галина Пархоменко (СК «GYMFIT») зайняла перше місце у ваговій категорії до 60 кг серед ветеранів; жим штанги лежачи — Євген Шарабура (КДЮСШ № 14) зайняв перше місце у ваговій категорії до 60 кг серед тінейджерів; Олексій Степанчук (КДЮСШ № 14) зайняв перше місце у ваговій категорії до 60 кг серед OPEN (19 років) та виконав норматив майстра спорту; Олександр Монастирський (КДЮСШ № 14) зайняв перше місце у ваговій категорії до 75 кг серед тінейджерів та виконав норматив майстра спорту; Павло Кравченко (СК «Надія» ЦФЗН «Спорт для Всіх») зайняв перше місце у ваговій категорії до 82,5 кг серед тінейджерів; Олександр Реп янчин (КДЮСШ № 14) зайняв друге місце у ваговій категорії до 82,5 кг серед тінейджерів та виконав норматив кандидата в майстри спорту.

теніс

Олександр Долгополов переміг Рафаеля Надала

У Лондоні (Велика Британія) на турнірі ATP AEGON Championships пройшли матчі первого кола. 26-річний українець Олександр Долгополов, який займає в світовому рейтингу 79-те місце, завдав поразки десятій ракетці світу, 29-річному іспанцеві Рафаелю Надалю (5), з рахунком 6:3, 6:7 (6), 6:4. Тенісисти грали 2 години 13 хвилин. За цей час Долгополов реалізував три з семи брейк-пойнтів, Надаль — один із чотирьох. Олександр виконав 16 ейсів при трьох подвійних помилках, а Рафаель п'ять разів подав навиліт і двічі помилився на посаді. Тепер рахунок їхніх особистих зустрічей — 5:2 на користь іспанця. За вихід до чвертьфіналу турніру Долгополов зіграє проти ще одного іспанця Гільєрмо Гарсії-Лопеса, який був сильнішим за свого співвітчизника Пабло Андухара — 7:6 (3), 6:2.

спортивне життя

Понад 7 кілограмів медалей привезли до України синхроністки

До Києва з 1 Європейських ігор повернулись призерки із синхронного плавання, які здобули бронзові нагороди у дуеті, команді та довільній програмі. Дівчата зустрічали президент НОК України Сергій Бубка, віце-президент НОК Володимир Бринзак, заступник міністра молоді та спорту України — керівник апарату Микола Данилович, директор Департаменту олімпійських видів спорту Роман Вірастюк, представники мас-медіа. Цікавий підрахунок був зроблений в аеропорті: всі медалі, які здобули наші русалонки у Баку, важать 7 кг 200 гр. Сергій Бубка побажав дівчатам, щоб вже на наступній стартах ці нагороди стали золотими. «Якомога частіше хочеться бачити піднятій синьо-жовтий прапор і слухати Гімн України. Приємно, що в Баку наші спортсмени нас радують, 11 медалей за 4 змагальні дні — достойний результат», — наголосив Сергій Бубка.

СПОРТ

Теністи вшанували пам'ять видатного тренера Віктора Роди

■ У столиці провели міжнародні змагання з настільного тенісу

Нещодавно в Києві відбувся міжнародний турнір з настільного тенісу пам'яті відомого українського тренера Віктора Роди. У змаганнях оупен-ейр, що проводилися вперше в історії, взяли участь 62 спортсмени.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

У СУБОТУ прихильники настільного тенісу зібралися в столичному Гідропарку, щоби послідкувати за перипетіями першого міжнародного турніру пам'яті Віктора Роди, відомого українського тренера, життя котрого трагічно обірвалося навесні цього року. Вшанувати пам'ять наставника приїхали спортсмени-професіонали та аматори з різних куточків України — Києва, Львова, Дніпропетровська, Чернігова, Житомира. Знаково, що у дебютному турнірі взяли участь двоє гравців збірної України з настільного тенісу — Віктор Єфимов та Денис Калачевський.

Віктор Єфимов — гравець збірної України з настільного тенісу, чемпіон клубного чемпіонату України. «Турнір проводився на честь тренера, якого я дуже поважаю й якого вже з нами немає, та ця людина брала участь в моїй спортивній

У першому тенісному турніру пам'яті Віктора Роди взяли участь 62 спортсмени

підготовці — тож у першу чергу я тут сидів, адже це сприяє популяризації виду спорту. Зрештою, це й позитивні емоції. У нас зараз кінець сезону, я відпочи-

ваю, та без тенісу не можу, а тут отримав масу позитивних емоцій, хоч і не виграв», — зазначив Віктор Єфимов.

Переможцем турніру став 6-та ракетка України, чемпіон в індивідуальних змаганнях та віце-чемпіон клубної першості України (клуб «Фортуні») киянин Денис Калачевський. У фіналі спортсмен здолав Юрія Сидорка з рахунком 3:2.

Денис Калачевський — гравець збірної України з настільного тенісу, віце-чемпіон клубної першості України, переможець турніру пам'яті Віктора Роди. «Атмосфера чудова, мене приємно здивувала кількість учасників турніру: більше 60 — стільки нечасто побачиш навіть на професійних змаганнях. Радий, що дійшов до фіналу, здогадувався, що Юрій Сидорко мене добраче поганяє, він знає ці столи, але фортуна була таки на моєму боці, я ж за «Фортуну» і граю. Наразі доводиться говорити не про популяризацію, а про виживання цього виду спорту, тож саме такий формат змагань, думаю, сприяє заохоченню людей грati й любити настільний теніс», — розповів Денис Калачевський.

Призовий фонд турніру склав 10 000 гривень, переможець отримав 3000 гривень. Організатори планують зробити міжнародні змагання пам'яті Віктора Роди щорічними ■

«Здоровий киянин» набирає обертів

■ Європейський університет став переможцем баскетбольного турніру в рамках популярної спартакіади

У спорткомплексі Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця відбувся баскетбольний турнір серед чоловічих команд «KIEV SPARTAK BASKET» за програмою IV Київської міської спартакіади «Здоровий киянин 2015».

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

ЦИМИ вихідними пройшов вже 8-й етап популярної спортивної ініціативи «Здоровий киянин 2015». Цього разу учасники виборювали першість у вмінні грати в баскетбол. Змагання відбувалися за круговою системою. В них взяло участь п'ять трудових колективів столиці: Серійний завод «Антонов», Профспілка працівників охорони здоров'я Києва («Медик столиці»), «Київенерго», Європейський університет та Національна телерадіокомпанія України. За підсумками досить видовищних матчів переможцями стали представники Європейського університету.

Хлопці впевненою ходою пройшли крізь «сито» турніру і, не залишивши жодної поразки, цілком заслужено здобули перехідний кубок. Варто зазначити, що всі опоненти тріумфаторів були переможені з двозначною різницею.

Відтак головною інтригою змагань став розподіл інших призових місць. У битві за «срібло» зустрічалися представники Профспілки працівників охорони здоров'я Києва та «Київенерго». У досить напруженому двобої сильнішими виявилися медики, які перемогли суперника з рахунком 48:35.

Найрезультативнішим матчем стало протистояння між СЗ «Антонов» та Профспілкою працівників охорони здоров'я Києва. На двох команди закинули 120 м'ячів. У підсумку медики перемогли з рахунком 62:58.

Також індивідуальними нагородами були відзначенні й гравці команда. Так, найкориснішим баскетболістом турніру визнано Максима Мулика з колективу Європейського університету. Найкращим нападником став Ігор Сокол («Київенерго»), а звання найнадійнішого захисника здобув Само Салія з Профспілки праців-

Баскетболісти Європейського університету (праворуч) не зазнали жодної поразки протягом усього турніру

ників охорони здоров'я України. За умовами акції «Кубок виклику», капітан баскетбольної команди Європейського університету Олександр Януш як переможець турніру кинув виклик на наступні змагання спартакіади 11 липня ■

«Здоровий киянин» — Спортивна ловля риби «Рибацьке щастя» — командам НМУ ім. О. О. Богомольця та Національного університету фізичного виховання та спорту. Змагання відбудуться 11 липня ■

КУЛЬТУРА

Краплі застиглого сонця

■ У столиці відкрилася виставка латвійського бурштину

Унікальну колекцію «Бурштин – дорогоцінний камінь Балтійського моря» з Національного музею історії Латвії представили в Музеї історії міста Києва в рамках культурної програми головування в ЄС. Деякі експонати колекції налічують багато тисяч років.

Наталка КОВАЛЬ | спеціально для «Хрещатика»

ВИСТАВКА розповідає про виникнення й видобуток бурштину в Балтійському морі, про торговельні шляхи, якими він потрапляє до Європи, про вплив бурштину на фольклор, міфологію та прикладне мистецтво Латвії. Тут можна побачити бурштинові прикраси різного історичного періоду – від кам'яного віку і до сьогодні.

«З-поміж 15 тисяч експонатів ми привезли близько 200, але найцінніших», – розповіла «Хрещатику» кураторка проекту, заступник директора Національного музею Латвії Ірина Зейбарте. – Ми прагнемо показати бурштин не тільки як красиві вироби, а як одну з головних цінностей для нашого народу. Він важливий як в плані ідентичності

Латвії, так і в плані збереження наших традицій».

У вітринах представлені різні види прикрас – буси, гудзики, фібули, кніспеки (декоративні подвійні гудзики), намиста, бурштин з кольоровим склом та іншими матеріалами, підвіски, кулони. Цими невеликими за розмірами предметами люди пишалися, передавали у спадок, зокрема по жіночій лінії, адже бурштин – це жіночий камінь. Виняток становили хіба що чоловічі підвіски у формі топірця, та їхне точне призначення наразі невідоме. Велике намисто не кожен міг собі дозволити, але будь-який камінь бурштину вважався в Латвії символом щастя і оберегом.

Бурштин – це природна речо-

вина, скам'яніла викопна смола хвойних дерев. Вона уособлювала собою сонце. «Не лише в грецькій міфології це слози дочок сонця. У нас це теж символ сонця, адже у нас зима ще триває і темряви ще більше, ніж у вас. Тож символ сонця вважався дуже оптимістичним», – зазначає кураторка і показує на гудзиках солярні знаки. Крім того, на бурштинових кружалцях можна помітити і зображення міфологічного дерева Роду – універсального для багатьох народів світу знаку.

У центрі залу розташовані дві вітрини з «родзинками» колекції. Одна з них – унікальна фігурка кам'яного віку, абсолютно реалістично зображення голови лоса, а інша – підвіска кам'яного віку, знайдена поблизу озера Лубанас, головний герой виставки, її символ і логотип. «Там було кілька доісторичних майстерень з обробки бурштину, – коментує пані Ірина. – Може, це священна змія – вух, може, це жінка, а може – тут ви самі можете вирішити...».

Виставка дає змогу торкнутися історії не лише образно. Кожен охочий має змогу спробувати свої сили на мішку в кутку завважки по-

Експозиція розповідає про видобуток бурштину в Балтійському морі та демонструє виготовлені з нього прикраси

над 25 кг. Саме стільки важить скарб, знайдений на території Латвії. А помандрувати в часі лише одним доторком пальця допоможуть сучасні інтерактивні технології. Для створення проекції карти торговельних шляхів бурштину використовувалася технологія розпізнавання руху. А поряд показують «живі» голограми експонатів.

Проект майже рік перебував у Ризі – культурній столиці ЄС. «Цьогоріч вона також побувала в Мінську в Національному музеї історії Білорусі. І ось – у Києві. І на тому

турне завершиться, колекція повернеться до запасників музею з однієї простої причини: наш бурштин настільки давній і тендітний, що потребує кілька років відпочинку», – зауважує Ірина Зейбарте.

«Бурштин – дорогоцінний камінь Балтійського моря» показуватимуть киянам до 30 червня в Музеї історії міста Києва (Бул. Б. Хмельницького, 7). Розклад роботи: пн. з 11.00 до 16.00 (каса до 15.00), вт.-нд. з 11.00 до 19.00 (каса до 18.00). Вартість квитків: 30 грн, студентам, школярам, пенсіонерам – 15 грн ■

В прокат вийшла добірка фільмів-учасників конкурсу My Street Films Ukraine, більшість з яких – документальні. Разом із ними глядач відправиться до Бережан, Новояворівська, Краматорська і Херсона, а також дізнається про секрети Русанівки, книжкового ринку на Петрівці та хат посеред багатоповерхівок на Позняках.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

КОРОТКОМЕТРАЖНІ стрічки знімали цьогоріч в рамках конкурсу My Street Films Ukraine. «Це британський проект, ми ж зробили українську версію. До цього власну версію зробили лише в Чехії, де є міжнародний фестиваль документального кіно «Жихлава», один із лідерів у Східній Європі, – розповіла «Хрещатику» співзасновниця Міжнародного фестивалю кіно та урбаністики «86», організатор конкурсу і продюсер альманаху Надія Парфен. – В лютому ми оголосили конкурс під слоганом «Мое кіно, моя вулиця, мое місто» і відбрали проекти, які мали бути на стадії розробки – з концепцією і матеріалами. В першу чергу ми оцінювали, наскільки реалістично зробити фільм за короткий термін. В березні провели інтенсив з груповим обговоренням, майстер-класами з монтажу, драматургії, роботи з героями. Їх читали Катя Горностай, успішна молода режисерка, яка працює в жанрі інтимної авто-документалістики, Олександр Ратій та Андрій Литвиненко. Далі проекти розділили на три частини і за кожним куратором закріпили подопічних, які консультувались щодо методу зйомки, монтажу, технічних питань. За місяць проекти були відзняті. Наприкінці отримали 12 фільмів, запросили професійних звукорежисерів «підтягнути» звук та підготували їх для показу на фестивалі «86» у Славутичі. Там фільми оцінювало професійне журі – Чед Грасіа, режисер «Російського дятла»

Кіномандрівка країною

■ Альманах «Місцеві» зібрав сім історій про дружбу, любов та міське життя

Режисер стрічки «Я на дитмайданчику» Поль Гранек разом із маленьким сином гуляє Русанівкою, розповідає її історію та показує сучасність

ла», Жанна Озірна, львівська сценаристка та режисерка, Майкл Стоарт, засновник британського конкурсу та фестивалю Open City Doc Fest. Вони обрали трьох переможців. Побачивши фільми на великому екрані, ми зрозуміли, що це вже готове кіно, та вирішили їх випустити в прокат. Сьогодні, коли з українського кіноринку пішли російські фільми і серіали, треба знімати малобюджетне і не-дорого кіно, яке може взяти свою щирістю».

До альманаху увійшло сім з 12-ти фільмів. Це переможець конкурсу – «Мій кристал» Оксани Казьміної, дуже особиста історія, яку вже охрестила «горностаївчиною» (за подібністю до стилю Каті Горностай). Оксана зняла кіно про власні минуле і теперішнє – воно зустрілася з другом дитинства і першим

коханням Сашею, з яким виростла у рідному Новояворівську. До речі, це місто Львівської області теж цікаве – його звели посеред лісу, бо поряд знайшли поклади сірки і на будівництво приїхали спеціalisti з інших радянських республік. Оксана знайшла архівні кадри, які закарбували її з друзями в улюблених місцях Новояворівська. А для зустрічі з Сашею вона помандрувала до Кривого Рогу, де вони нарешті «проговорили» свої стосунки. В якості закадрового тексту під час подорожі Оксана розповідає свої сні, один з яких – про свою собаку Акулу, яка зустрічала господарку наприкінці фільму вже вдома. Друге місце посів Пётр Армяновський з короткометражкою «На Сході». Він поїхав до Краматорська дізнатися, чим живуть його мешканці та чому

вони люблять власне місто – тут щирі оповіді 87-річної бабусі, робітника заводу, жінки-водія трамваю... Дух міста Бережани (Тернопільська область) намагався передати Василь Павук у роботі «Бережани, Бережини» – це і розмова людини з собакою (і з вічністю) біля комплексу замку Синявських, і розповіді місцевих про тамтешнє поселення татар. Дещо вибивається із загального ряду POGRUZHENIE Олександра Зирянова. Це ігрова стрічка, яка складається з 10 мікросцен – абсурдних життєвих ситуацій в провінції, які могли статися лише в Херсоні.

Кілька робіт присвячені різним куточкам Києва. «Серед хат» Оксани Носач показує співіснування двох світів в одному просторі – села і міста. Йдеться про старі будинки, де й досі утримують город і тварин, які залишилися на Позняках і знаходяться в ямі, серед багатоповерхівок. Познайомитися з колоритними продавцями старих книг ринку «Букініст» на Петрівці пропонують Олена Москальчук та Дмитро Бурко в роботі «Колишні». Своєрідний світ: хтось тут пише вірші, а хтось шукає старий посібник з ремонту автомобіля... При глядачів симпатій на конкурсі отримала стрічка «Я на дитмайданчику» Поля Гранека. Із маленьким сином він гуляє Русанівкою, розповідаючи історію цього острова у місті, що мав стати київською Венецією, роздивляючись дитмайданчикі, класифікуючи сучасних мешканців мікрорайону – рибалок, бабусь, дітей, а також місцевих собак. До речі, музику до фільму Поль написав сам (навіть разом із сином), а присутність у кадрі молодого татуся з почуттям гумору та його малюка робить цей кінопортаж особистим і зворушливим.

Кілька робіт продовжують фестивальне життя. «Мій кристал» та «На Сході» в червні представлятимуть Україну на фестивалі Open City Doc Fest у Лондоні, а POGRUZHENIE увійшов до конкурсної програми Одеського міжнародного кінофестивалю.

Переглянути альманах «Місцеві» кияни мають змогу найближчі два тижні в кінотеатрах «Кіїв», «Кінопанорама», «Ліра», «Старт», «Флоренція» ■

КУЛЬТУРА

Журі міжнародного конкурсу World Press Photo, який існує вже 60 років, довелося вибирати кращі фото з понад 100 тисяч знімків більше 5700 авторів з 137 країн світу. Крім того, на виставці представлений проект «Український виклик» — роботи вітчизняних фотографів, що не увійшли до фіналу конкурсу.

Наталка КОВАЛЬ | спеціально для «Хрещатика»

WORLD PRESS PHOTO 2015 став особливим для України попри те, що серед переможців немає українських авторів — лише українські події, закарбовані на світлинах. Цьогоріч наша держава вперше в історії конкурсу розпочала світове турне виставки — одразу після її показу в Голландії, країні-організаторі проєкту.

Це міжнародний огляд фотожурналістики, який щороку визначає кращі фото в дев'яти категоріях: сучасні проблеми, повсякденне життя, загальні новини, довготривали проекти, природа, портрет, спорт, гарячі новини. Цьогоріч фіналістами стали 145 світлин. А загальним переможцем конкурсу визнано фото Медса Ніссена, на якому зображені пара гей в Санкт-Петербурзі в Росії. «Журі обрало цей знімок не для того, щоб показати, якою проблемою постає гомофобія в Росії. А щоб привернути увагу, що гомофобія в усьому світі — це проблема дискримінації, так само, як і інших меншин за різними ознаками», — розповів старший менеджер виставкових проєктів WPP Ерік де Кройф. Це фото, як відлуння кохання та ніжності, постає проти жорстокості в усьому світі, свідчить, що війна та інші проблеми можуть бути вирішеннем любов'ю». За словами Еріка де Кройфа, фотоконкурс не приймає цензури та нічого не змінює в знімку. Якщо якесь одне з фото заборонене в країні, де має відбутися виставка, не показують цілу експозицію.

На виставці можна побачити і учнів зі школи для транссеексуалів у Бангладеш, і хворих на СНІД, багато крові та жорстких моментів. Водночас вона сповнена цікавими і щемливими моментами повсякденного життя — дітлахи, які збираються до школи, дідусі й бабусі у буденних клопотах та багато іншого. Або ж, наприклад, фотографія овець у Китаї — влада виставляє муляжі, аби вдавати, що з екологією в країні все гаразд, та прикрити наслідки індустриальної революції. Серед цікавинок про природу вирізняються також фото комах, які живуть в мозку інших комах і контролюють їх.

Центральний стенд експозиції — це фотографії так званої традиційної фотожурналістики, які відображають найгарячіші події, що сталися в світі за рік. Серед них — знімки Сергія Ільницького та Жерома Сессіні, присвячені подіям в Україні (Майдан, війна на Донбасі, збитий Боїнг).

Роботи ж українських авторів можна переглянути в наступній залі — в проекті «Український виклик». «Ідея створити цю виставку належить представництву World Press Photo в Києві ГО «Камера-обскура». Вона запропонувала фотосколі Віктора Марущенка відбрати світлини, — розповідає співорганізатор «Українського виклику» Ольга Костицько. — Проект демонструє світлини українських фотографів, які у 2014 році подавалися

Коли мить стає історією

■ В Києві показують найважливіші журналістські світлини року

Серед фіналістів WPP — знімки, присвячені трагічним подіям в Україні

на загальний конкурс World Press Photo, але не потрапили до фіналу. З 55 фотографів відібрали по одній роботі 24-х — це найпотужніші знімки найважливіших подій за останній рік». Тут представлені роботи як молодих, так і знаних майстрів — Юлії Сердюкової, Сергія Долженка, Макса Левіна, Влада Соделя, Андрія Ломакіна та інших.

Теми — окупація Криму, війна на Донбасі. З-поміж інших вирізняються світлини Івана Чернічкіна — про паломництво єреїв до Умані.

«Як не цинічно це звучить, але 2014 рік виростив велику кількість фо-

тожурналістів на трагічних подіях, які дали поштовх українській фотожурналістиці», — зауважує Ольга Костицько. Всі охочі можуть віддати свій голос за відображену фотографію проєкту на сайті photo.tsu.ua, визначивши кращий український кадр.

Ще одним проєктом у рамках виставки World Press Photo 2015 постасяє мультимедійна експозиція від Bird in flight (видання про фотографію та візуальне мистецтво). Вона знайомить з фотосеріями десяти українських авторів, зробленими в різний час на різну тематику. Серед

них — проект вуличної фотографії «Балтимор — Нью-Йорк» Євгенія Криксунова, «Полонина» Євгена Малолетки, «Підірвані мости» про Донбас Сергія Полежаки, «Відвідувачі» про місто Прип'ять Андрія Ломакіна, «Паспорт» Олександра Чекменьова тощо.

Ознакомитися з роботами українських і світових фотомайстрів можна до 30 червня в Національному музеї Тараса Шевченка. Вартість вхідного квитка 100 грн (до 12.00 — 50 грн), студентам — 50 грн, пенсіонерам — 20 грн, квиток для двох — 150 грн ■

Анатолій Кочерга виступив у... архіві

■ Один із найбільш запрошуваших на Заході оперних співаків зустрівся з київськими шанувальниками

Минулого тижня у Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва України відбулася творча зустріч з Анатолієм Кочергою. Видатний співак (бас) передав на державне зберігання низку фотографій сцен оперних вистав за його участі, нотні видання з дарчими написами і пообіцяв поповнити започаткований особовий фонд афішами, концертними програмами та іншими документами.

Олеся НАЙДЮК | спеціально для «Хрещатика»

ВІДКОЛИ 1989 року Анатолій Кочерга дебютував у Віденській опері, після чого почалася його співпраця з диригентом світової слави Клаудіо Аббадо, в Україні він виступає не часто. Керівництво Київської опери, де він був солістом, починаючи з 1972 року (що будучи студентом Київської консерваторії), не виявляє особливого інтересу до одного з кращих на сьогодні виконавців партії Бориса Годунова з одніменної опери Мусоргського. Останнього разу ініціатива запросити до Києва співака виходила від дирек-

ції фестивалю «Ходи до неба»: тоді, 2011 року, відбувся його виступ із камерною програмою на сцені Національної філармонії України, де Анатолій Кочерга, за його слова, не співав років із 20.

В Україні це ім'я є знаковим передусім для меломанів покоління 1970—80-х. Для молодих він представник іншої епохи і іншої вокальної традиції (школи Шаляпіна, Гаурова, Гмірі), наслідувати яку сьогодні чомусь дуже складно. Переконатися в цьому можна було і на майстер-класі Анатолія Івановича 2011 року

в Київській консерваторії та на імпровізованому майстер-класі під час зустрічі зі співаком в архіві-музеї. Молодим вокалістам маestro говорив речі, на перший погляд, очевидні: оперний спів — це не лише правильно брати дихання і чисто іntonувати, а перш за все — співати осмислено. Дивно, але саме цьо-

го нерідко бракує вокалістам теперішньої київської школи.

У розмовному жанрі Анатолій Кочерга не менш цікавий, ніж у вокальному. Розповідає про деталі своєї біографії, про свій перший контракт, підписаний власною рукою (а не через посередництво Держконцерту — «жахливої» організації, якій

Анатолій Кочерга розповів про перший контракт та екстраординарні оперні постановки

за умовами належало віддати ледь не 90 % від гонорару), про співпрацю з Аббадо, про сучасні екстраординарні західні оперні постановки (на одній з них довелося співати, лежачи в багажнику «Мерседеса», на іншій — в лісі просто неба).

Насамкінець зустрічі хтось із присутніх слушно зауважив, що бачити Кочергу і не чути його співу — все одно, що дивитися на банку з медом і не скуштувати його. Й Анатолій Іванович заспівав. А за рояль сіла його давня приятелька, народна артистка України Світлана Глух.

Кочерзі сьогодні за 60, а він у чудовій вокальній формі. Каже, що все це — слов'янська вокальна школа, яка нічим не поступається італійській. А ще свідоме уникання експериментів і вміння казати «ні» на вітчизняний авторитет. Скільки би Клаудіо Аббадо не благав Кочергу застіпати Скарпія в «Тосці» чи Тоніо в «Паяца» (партії для драматичного баритона, що для баса є надто високими за теситурою), — щоразу отримував відмову ■

